

Gabriele Kuby

GENDER

-

a családot szétromboló új ideológia

Gabriele Kuby

Sümegeen 2015. október 2-án tartott előadása

A vatikáni „oroszlánok” gender-bírálata című elemzésével,

ft. dr. Barsi Balázs (OFM) *Antigenderista esküjével*

és dr. Téglásy Imre *Életfogytig jogerősen – boldogtalanok* című végaszavával

GENDER - a családot szétromboló új ideológia

2. kiadás

© Gabriele Kuby, 2015 – Alfa Szövetség, 2019

© ft. dr. Barsi Balázs OFM, 2019

© dr. Téglásy Imre, 2019

Fordította: Sallai Gábor

Tördelés: Görög Eszter

A szerző jegyzeteit **kiegészítette, sorozatszerkesztő,**
kiadó, végszó és borítóterv: dr. Téglásy Imre

ISSN 1417-5330

ISBN 978-615-00-5606-7

Az Alfa Szövetség (dr. Téglásy Imre) gondozásában megjelenő **nya-ország** (fékővérrrel az alfa jel!) könyvsorozat kötetei:

1. Hámori Antal: *A magzat életjoga*. Budapest, 1997.
2. Marie Peeters Ney – Philip G. Ney: *Hogy mondjam el gyermekemnek az abortuszt?* Budapest, 1998.*
3. *Miért sírsz, Mirjam? Az abortuszt követő szenvedésről* (PAS). Budapest, 2000, 2001, csel2002.*
4. Marie-Claude Moncheaux: *Nekem két születésnapom van*. Budapest, 2001.
5. Szatmári Örs: *Több mint vér: A magzatvesztés társadalomtörténetéből*. Budapest, 2002.*
6. Lucia Barocchi (szerkesztő-rendező): *Az emberi élet a legnagyobb csoda*. Videófilm kísérfüzettel. Budapest, 2002.
7. Linda Brenegan: *Nézd mekkorát nőtem 9 hónap alatt! 9 részes plakátsorozat*. Fordította: dr. Téglásy Imre, Budapest, 2002.
8. John C. Willkie – Téglásy Imre: *Az abortusztábla - RU 486*. Budapest, 2005. 8 oldal*
9. Marie Cabaud Meaney: *A meddőség keresztje*. (Négy magyar érintett mélyinterjújával) Anya-Ország 7. kötet, ford.: Istvánfi Gáborné, szerk., utószó: dr. Téglásy Imre, Budapest, 2011. 96. oldal Budapest, 2011.*
10. Gabriele Kuby: *Gender – a családot szétromboló új ideológia*. ft. dr. Barsi Balázs OFM *Antigenderista esküjével* és dr. Téglásy Imre végszavával. Budapest, 2019.*

*-gal jelölt kiadványaink letölthetők az Alfa Szövetség honlapjáról: www.alfaszovetseg.hu vagy megrendelhetők ezen az e-mail címen: imre.teglasz@gmail.com

Életre fel
egy termékeny és minden megfogant honfitársunkról is
gondoskodó anyaországért!
Békét az anyaméhben!

Gabriele Kuby

Gender

- **a családot szétromboló új ideológia¹**

¹ Könyvünk Gabriele Kuby ezzel azonos című, Sümegen 2015. október 2-án a John Henry Newman Intézetben tartott előadásának anyaga. Kiadványunk a szerző írásos hozzájárulásával ezen előadás nyomtatott formában megjelent első magyarországi kiadását követi.

Tartalom

I. rész	7
A nemek közötti egyenlőség ideológiája – antropológiai forradalom	7
1. Bevezető: Az európai értékek és a menekültválság	7
2. A „gender” és a „gender mainstreaming” fogalma	8
3. Az előfutárok	10
4. A nyelv politikai megerősöklása	13
5. A gender elmélet ellenmondásossága és tudománytalansága	15
II. rész	18
A „nemek közti egyenlőség” megvalósítása a gyakorlatban: A társadalom megváltoztatása a gender elmélet szerint.....	18
1. A hatalmi elitek felülről szervezett forradalma	18
2. Az ENSZ politikai stratégiái.....	20
3. Az Európai Unió politikai stratégiái	23
4. A „homo-házasság”	27
5. A gyermekek szexualizálása	29
III. rész.....	32
Ellenállni a gender ideológiájának	32
A művi abortusz, vagyis a magzati életkorú gyermekek intézményes elpusztításának pándémiává szélesedő jelenségét, az ehhez vezető okokat álláspontunk szerint akkor érthetjük meg igazán, ha vizsgálódásunkat nem csak erre az orvosi szaknyelvben abortus artificialis (vagy interruptio) névvel illetett eljárásra fordítjuk. Annál is inkább, mert ez a mozzanat csak részét képezi egy szélesebb körben megnyilvánuló folyamatnak, amelyet nyugodtan nevezhetünk intézményesült termékenységellenességnek.	57
Szlovák katolikus, nemes családból származó nagyanyám már az 1910-es években – amikor ezt még az állam is tiltotta – abortusszal „szabta” ki két gyermekre a maga családjának méretét. Anyám elmondása szerint ugyanis nem akart már több olyan „beteg” gyermeket világra hozni, mint amilyennek anyámat és annak bátyját vélte. (Megjegyzendő: egyikőjük legfeljebb „különc” viselkedése sem közelített meg egyetlen pszichiátriai kórképet sem, tehát még az ún. „borderline” minősítés sem lett volna rájuk alkalmazható. Viszont hatással lehetett nagyanyámra az akkor már	

világszerte fertőző és a náci fajelméletben állami rangra emelt eugenikus szemlélet.) Meglehet, ez a példa is sarkallta anyámat arra, hogy osztályidegennek nyilvánított férje miatt már meglévő két gyermekével kitelepítve maga is abortuszon töprengjen. Úgy vélte, hogy ezzel az akkor még tiltott beavatkozással könnyíthet a mindennapi megaláztatások és éhezés között hánykódó család balsorsán. A bátyja által segítő szándékkal küldött kinintabletták azonban nem hajtották ki méhéből a családméretbe nem illő harmadik gyermeket és – bár forró fürdőket is vett – megfőznie sem sikerült a babát. Végül még a konyhaasztalról való leugrálás sem váltott ki vetélést. Így a jelen sorok makacs írója – a Nemző-Teremtő Isten jóvoltából és apja valláserkölcsei szempontokhoz ragaszkodó, elkötelezett kiállásának is köszönhetően – 1952 telén végül mégis megszületett. (A család történetéhez lásd a bátyám, Téglásy Ferenc által írt és rendezett, Soha, sehol, senkinek című, nyolc nemzetközi fődíjjal kitüntetett játékfilmet, illetve a saját, személyes történetemet bemutató angol nyelvű filmklipet!) 58

A „magzati élet védelméről” képmutatóskodó, 1992. évi abortusztörvény társadalmi egyeztetésén Seregély István egri érsek mellett férfitársam is részt vettem. Az országgyűlési képviselők irodaházában rendezett tanácskozás felszólalójaként a saját túlélői sorsomat bemutatra érveltem a magzati életkorú gyermekek és az őket teherként hordó szülők életveszélyeinek védelme mellett. Az eseményt követő, kötetlen beszélgetések közben figyeltem föl arra, hogy az egyik, liberális párti „honatya” ekként értékeli az általam előadott tanúságtételt: – Ez volt a selejt bosszúja. Ez a mai törvényhozói gondolkodásmód azonos a német háborús bűnösökével. Az emberiség elleni bűntettek miatt a Nürnbergi Perben felelősségre vont vádlottak hasonló logikával gondolhatták, hogy bíróság elé állításukat a holokausztúlélők kezdeményezték, akiknek tanúságtételét az elítéltek akár a selejt bosszújaként is értelmezhetnék. Megjegyzés: a művi terhesség-megszakítás 1956. június 4-én történt legalizációja óta a csonka Magyarországot polgárháborúval tovább csonkoló nemzeti vészidőszak során legalább 7 millió „selejt”-nek nyilvánított magzatgyermeket hajtottunk ki anyaországunk anyaméheiből... A „nemkívánt” gyermekeket közösségi bünbakképzéssel dehumanizáló, majd elpusztító, amellet a szüleik termékenységét is súlyosan károsító dögvész elfogadása, állami támogatása helyett mindannyiunknak, de legelőbb a törvényhozóinknak végre föl kellene végre ismerni: azonnali hatállyal, sokrétű terhesgondozást nyújtó intézményhálózattal védelembe kell vennünk a nemzet legbelső határain belül, vagyis az anyaméhekben élő legkisebb kisebbséget, a mi drága magzatgyermekeinket és az őket teherként hordó szülőket! Az Európé földrészét igazi terroristaként megerősokoló halál civilizációjának nemkívánatos végkifejletére utal a déli határainknál megjelenő, de másfelől „legálisan” is beözönlő idegenek népvándorlása. Az évszázados távlatokban tobzódó élet- és családelленesség népiirtás számba menő pusztítása miatt nemzetünk haldoklik! Kölcsey Ferenc komoly jóslata ma már végzettszerűen komor jelenvalóság: 59

„És más hon áll a négy folyam partjára, / más szózat és más keblű nép.” (Zrínyi

Radnóti költői összegzésével lényegében azonos keltezésű C.S. Lewis napjainkra immár jóslatszerűen beteljesedő figyelmeztetése, amely a termékenység tiszteletével vagy annak elutasításával összefüggő hatalomgyakorlás új módozatára, az emberiség korábbi évezredeiben teljességgel elképzelhetetlen „lehetőségeire” figyelmeztet. Az emberiség felszámolása című munkája már címével is jelzi, hogy ebben az objektív erkölcsiség kérdéseit feszegeti, miközben a fogamzásgátló szerek globális elterjedését és ezek mélyebb hatásait elemzi. Korábban – mint írja 1943-ban – az egyik nemzedék természetes rend szerint nemzette a következőt, de ez napjainkra alapjaiban változott meg úgy, hogy.....64

„minden lehetséges, eljövendő nemzedék paradox és negatív értelemben egy olyan hatalomgyakorlás eltárgyasított elszenvédője lett, amelyet a már életre hívott nemzedékek bitorolnak.”.....64

Lewis beszél arról, hogy a népességszám korlátozására irányuló új törekvések sora, ezek között a fogamzásgátlás alkalmazása a humán egzisztencia alapját képező emberi élet lehetőségét egyszerűen megtagadja a jövendő nemzedékek „várakozóitól”. A születésszabályozásra használt fogamzásgátlás eszközeivel ezért ezek a még nem is létező emberek úgy válnak egy előző generáció tiltakozástól megfosztott és szótlanságra kényszerített kiszolgáltatottjaivá, hogy csak azt a sorsot teljesíthetik be, amit az előttük járók a maguk sajátos, előnyöket mérlegelő megfontolása számukra megszab. Ebből a nézőpontból következik az a hatalomgyakorlás, amelyre az ember a természet leigázásával tesz szert és amelynek eredményeként néhány ember úgy kerekedik más emberek fölé, hogy uralma érdekében eszközként használja a természetet.64

FÜGGELÉK

1. Gabriele Kuby: *Vatikáni „oroszlánok” gender-bírálata*.....

2. ft. dr. Barsi Balázs OFM: *Antigenderista eskü*.....

3. dr. Téglásy Imre: *Jogerősen életfogytig – boldogtalanok! Végszó G. Kuby könyvecskéjéhez*.....

I. rész

A nemek közötti egyenlőség ideológiája – antropológiai forradalom

1. Bevezető: Az európai értékek és a menekültválság

Naponta több ezer menekült áramlik Szíriából, Irakból, Afganisztánból, Eritreából, az afrikai országokból és a Balkánról Európába, különösen Németországba, minthogy ott Merkel kancellárasszony a „befogadás kultúráját” hirdette meg, és a társadalmi ellátórendszerek (egyelőre még) a legstabilabbak. A menekültáradatnak nem lesz vége, és mindez Németországot és Európát beláthatatlan mértékben meg fogja változtatni.

A Nyugat és mindenekelőtt az Egyesült Államok mélyen belebonyolódott a Közel-Kelet polgárháborúiba, a korrupt rendszerek gazdasági problémáiba és hatalmi küzdelmeibe. Van azonban ezeknek a történelmi átalakulásoknak más olvasata is: Ferenc pápa szerint az Európát előzőnlő menekültáradat a kontinens előregedésének és a születések alacsony számának is köszönhető. 2015. szeptember 14-én a következőket mondta:

Ahol sok üres tér van, ott az emberek igyekeznek kitölteni azt. Ha egy országban nincsenek gyerekek, akkor bevándorlók lépnek a helyükre.

Magzati életkorú gyermekeikkel szemben a nyugati országok semmiféle „befogadókészséget” nem tanúsítanak.² A nyugati világ már nem teljesíti azt a kötelességét, hogy az életet a fogantatástól a természetes halálig védelmezze. Ez a feltétel nélküli kötelezettség a keresztény emberképből fakad, amely arra épül, hogy Isten az embert saját képére és hasonlatosságára teremtette, és ezért élete és méltósága is sérthetetlen.

A nyugati kultúra meg kíván szabadulni ettől az emberképtől. Az öntörvényű egyén Isten trónjára ült, és maga dönti el, mi a jó, és mi a rossz. Nemcsak az erkölcsi alapelveket nem tartja tiszteletben, hanem már az emberi természetet sem. A *szabadság* ördögi abszolutizálása mára már odáig megy, hogy az emberi lét megváltoztathatatlan adottságait sem fogadják el

² Magyar hazafiak és életvédők egy csoportja 2016 januárjában tüntetett Bécsben, ahol a főpályaudvar, illetve azt követően az egyetem előtt fejezték ki azt a javaslatukat, hogy „Isten hozott!”-tal kell köszönteni a magzatgyermekeket.

többé, tudniillik azt, hogy férfinak és nőnek vagyunk teremtvé. A gender³ elmélete alá kívánja ásni az ember kétneműségét és meg akarja szüntetni a heteroszexualitás normáját. Ez az ideológia már az egész társadalmat átjárja.

2. A „gender” és a „gender mainstreaming”⁴ fogalma

Mit jelentenek a *gender* és *gender mainstreaming* új fogalmai?

A *gender* szó jelentése: „társadalmi nem”. Van, akinél ez megegyezik a biológiai nemmel, van, akinél nem. Az ember önazonosságát többé nem férfi vagy női neme határozza meg, hanem a *nemi irányultsága*, vagyis az, hogy miként elégíti ki nemi ösztönét: azonos neműekkel (homoszexuális), mindkét nem tagjaival (biszexuális), váltogatja a nemét (transzszexuális), se nem férfi, se nem nő (interszexuális), vagy egyik nemhez sem kíván tartozni (queer).⁵ Az ENSZ és az Európai Unió dokumentumaiban LMBTstb (Leszbikus, Meleg, Biszexuális és Transzszexuális) személyekről olvashatunk. A *Facebook* 58 nemet ismer.⁶ Mindez üdvözlendő „sokszínűségnek” számít, és ezért az EU és az ENSZ irányelvei szerint a gyerekeket is ennek az elfogadására kell nevelni az óvodától kezdve.

A gender ideológiát az 1995-ös pekingi nőügyi ENSZ konferencián tették irányadó normává. A radikális feministák a maguk stratégiai előrelátásával a *gender* fogalmát a záródokumentumban, a *pekingi konferencia cselekvési programjában* rögzítették.

A feministák szerint

- a nők elnyomása a férfi és a nő nemi különbözőségének köszönhető
- a homoszexuálisok és minden más szexuális kisebbség hátrányos megkülönböztetését a heteroszexualitás kötelező volta okozza

A férfi és a nő nemi különbözőségének eltörlése mindkét problémát megszünteti:

- a nő elnyomását és

³ Ejtsd: dzsender

⁴ Ejtsd: dzsender méjnsztríming

⁴ Ejtsd: kvír

- a homoszexuálisok (LMBTstb) hátrányos megkülönböztetését.

A következő megjegyzés kívánczik ide: a nő elnyomását csak akkor lehet megszüntetni, ha a férfi és a nő azonos méltóságából és egymást kiegészítő voltából indulunk ki. Tudnunk kell, hogy épp a keresztény kultúrájú országok voltak azok, amelyek a homoszexuálisok hátrányos megkülönböztetését megszüntették!

A nemi irányultság és a nemi önazonosság

Hogy a kétpólusú nemi önazonosságot „lebontsák” és „elbizonytalanítsák”, – mindkettő a gender ideológia szakkifejezése – két további fogalmat találtak ki: a *nemi irányultságot* és a *nemi önazonosságot*. Már a törvénykönyvekben is találkozhatunk velük, például az Európai Unió Lisszaboni Szerződésében.

Nem könnyű megtalálni ezen fogalmak meghatározását.

Az úgynevezett *Yogyakarta-alapelvekben* található egy ehhez hasonló. Yogyakarta indonéziai város, ahol azok az úgynevezett emberi jogi szakértők jöttek össze 2007-ben, akik 29 alapelvet fogalmaztak meg arra vonatkozólag, hogy miként kell megvalósítani az LMBTQstb célkitűzéseket az egész világon. Az ENSZ tekintélyével lépnek fel, jóllehet semmiféle legitimációval nem rendelkeznek. A totalitáriánus törekvések leplezetlenül jelennek meg ebben a dokumentumban. A következő meghatározásokat találjuk benne:

*A **nemi irányultság** fogalma az embernek azt a képességét jelenti, hogy érzelmileg és szexuálisan erőteljes vonzódást érezhet azonos neműekhez, ellenkező neműekhez, illetve mindkét nem tagjaihoz, és meghitt nemi kapcsolatra tud lépni velük.*

*A **nemi önazonosság** a valamely nemhez való tartozás mély belső és személyes érzését jelenti, amely vagy megegyezik az ember születéskor kapott nemével, vagy nem.⁷*

Az ember neme tehát nem a biológiai, hormonális, idegi, társadalmi és pszichés ismertetőjegyeiktől függ, hanem önnön „belső és személyes érzésétől”. Ez a meghatározás *semmilyen* nemi vonzalmat vagy tevékenységet nem zár ki: sem a pedofiliát (gyermekkel folytatott nemi viszonyt), sem a vérfertőzést (vérrokonokkal folytatott nemi viszonyt), sem a

⁷ Yogyakarta-alapelvek, 11. oldal, Preambulum, 2. megj.

poligámiát (többnejűséget), sem a poliamóriát (több személlyel folytatott nemi viszonyt), sem a zoofiliát (állatokkal való fajtalankodást).⁸

3. Az előfutárok

Hogyan jött létre ez az elmélet és miként tudta átalakítani a társadalmat úgy, hogy az napjainkra teljesen eltávolodott a valóságtól? Olyan ideológiáról van szó, melynek örült természetét bárki felismerheti, hiszen mindenki tudja önmagáról, hogy férfi-e, vagy nő:

tertium non datur (nincs harmadik lehetőség)! Ki tudta volna elképzelni húsz évvel ezelőtt, hogy két azonos nemű személy törvényesen „házasságot” köthet, vagy hogy Conchita Wurstot⁹ az ENSZ főtitkára és az Európai Unió Parlamentje fog ünnepelni?

Hosszú út vezetett idáig, melyet a francia forradalom óta sok szellemi nagyság egyengetett. Itt csak a legfontosabbakat tudom megemlíteni:

A „nemek közti egyenlőség” célkitűzéseinek bölcsője a kommunista ideológia.

Friedrich Engels *A család, a magántulajdon és az állam eredete* című 1884-es művében a következőket írja:

⁸ Az Európai Közösség dokumentuma minden megkötés nélkül, korlátlan mértékben biztosítja minden nemi vonzalom, akár az állatok iránt megmutatkozó és gyakorolt szexualitás kiélését. Olykor „csak” 71 nemet különböztetnek meg, de voltaképpen nincs olyan nyilvántartás, amely teljes körű taxativitással föl tudná sorolni az összes „szexuális orientációt”. Az Európai Unió a **Lisszaboni Szerződésre** hivatkozva (http://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/1286-FRA-LGBT-report-update2010.pdf Utolsó letöltés: 2016. november 20.) mindenféle nemi (vagy nemtelen) orientáció (vagy mondjuk inkább így: perverzió) teljes jogi elismerését garantálják. Ezek alapján a férfi és a nő hagyományos fogalma mellett minden létező nemi megjelenést elismeri. Ezek korántsem teljes felsorolása itt található: <http://itspronouncedmetrosexual.com/2013/01/a-comprehensive-list-of-lgbtq-term-definitions/>. Utolsó letöltés: 2016. november 20. Ezek szerint az ábécé szinte összes betűjét lefoglalják a Brüsszel által hivatalosan elismert, támogatott, de általunk termékenységgellenesnek tekintett nemi devianciák - helyesebben: perverziók - **nyilvántartására**.

⁹ Conchita Wurst osztrák transzgender („átnemesített”) énekes, **a 2014. évi Eurovíziós Dalfesztivál** győztese.

Az első osztályellentét, amely megjelenik a történelemben, a férfi és a nő ellentéte a monogám házasságban, és az első osztályelnyomás a női nem elnyomása a férfi nem által.¹⁰

A nő felszabadítására tehát csak akkor kerülhet sor, ha leromboljuk a házasságot és a családot oly módon, hogy kiiktatjuk a polgári nemi erkölcsöt, melyet joggal tekintettek a házasság és a család alapjának. A nőnek részt kell vennie a termelésben, a gyermekeket pedig az állam intézményrendszerének nevelésébe kell adni.¹¹

Simone de Beauvoir, Jean Paul Sartre élettársa fogalmazta meg a híressé vált mondatot: *Az ember nem nőnek születik, hanem azzá válik*. Ezzel megteremtette annak alapját, hogy a nők egyenjogúságáért harcoló mozgalom nyomában megjelenjen a szélsőséges feminizmus. Simone de Beauvoir felszólította a nőket, hogy szabaduljanak meg az anyaság rabszolgaságától. Ma Európában a születések száma sokkal alacsonyabb annál, mint ami a társadalom fennmaradásához szükséges.¹²

Wilhelm Reich, Sigmund Freud volt tanítványa és a *Sexuelle Revolution (Szexuális forradalom)* című könyv szerzője megalapította az úgynevezett *Sex-pol* mozgalmat¹³ a Weimari Köztársaságban. Tagja volt a kommunista pártnak. Úgy gondolta, hogy a polgári társadalom csak a „kényszerházasság” és a „kényszerszalár” lerombolásával dönthető meg, melynek eszköze a tömeg, de mindenekelőtt a gyermekek szexualizálása.

A **frankfurti iskola**, ahol többek között olyanok tanítottak, mint Theodor W. Adorno, Max Horkheimer és Herbert Marcuse, kidolgozta az úgynevezett „kritikai elmélet”-et. Elfogadhatónak tartották azt, ha a tudományt a társadalom szocialista típusú megváltoztatásának eszközéül használják fel. Adorno és Horkheimer a „tekintélyelvű

¹⁰ Engels, Friedrich: *Der Ursprung der Familie, des Privateigentums und des Staats* in: Karl Marx/ Friedrich Engels-Werke. (Karl) Dietz Verlag, Berlin. Band 21, 1962, S. 68.

¹¹ A gondolatot az orosz bolsevikok ültették át gyakorlatba. A „nőfelszabadítás” jelszavával fellépő orosz feministák (Inessa Armandova, Alexandra Kollontai) hatására a Lenin-vezette Szovjet-Oroszországban kezdték először tömeges méretekben államosítani a családot, vagyis kivonni a nőket a családi munkából és kényszeríteni őket a munkaerőpiacon való szereplésre, miközben gyermekeiket állami fenntartású bölcsődékben, óvodákban, nevelőotthonokban helyezték el. Ehhez a munkaerőhiányt gazdasági diktátumokkal végrehajtó politikához kísértetiesen hasonló folyamatot a „családbarát” Magyarországon is látunk.

¹² A teljes termékenység (TFR) európai átlaga: 1.4, ami csak a kontinensen élő *homo europaeus* kihaláshoz elégséges. Fennmaradását csak a száz termékeny korban lévő nő 2.1 szülése tenné lehetővé.

¹³ A Sexpol-mozgalom a tekintély ellen lázadó irányzat részét képezte, melyet Wilhelm Reich hívott életre a 30-as években, hogy a munkásifjúságot megszervezze. Kommunista vállalkozásról volt szó, mely azért jött létre, hogy megszabadítsa a fiatalokat koruk nemi erkölcsétől, melyet elnyomónak és ezért a kizsákmányolás eszközének tekintettek.

családot¹⁴ a holokausz melegágyának tekintette, és úgy gondolta, hogy a „szexuális felszabadítás” segítségével tudja lerombolni.¹⁵ Ez a magasröptű elmélet jelent meg a hippy mozgalom jelszavában: *szeretkezz, ne háborúzz!*¹⁶

A kommunista befolyásolás, a radikális feminizmus és a szexuális felszabadítás társadalom-politikai áttörése az 1968-as diáklázadással valósult meg. Az intézmények hosszú éveken át tartó elfoglalása után az ideológiának meghódolt diákok a társadalom valamennyi területén megragadták a kormányrudat: a politikában, az egyetemeken, az igazságszolgáltatásban, a pedagógiában, az iskolai tantervekben, a tömegtájékoztatási eszközökben és a szórakoztatóiparban. A gyermekek egymással vagy a felnőttekkel folytatott nemi viszonyát, a gyermekek előtt folytatott nemi életet a Herbert Marcuse által ígért elnyomásmentes paradicsom megvalósulásának tekintették. A németországi zöldek már a kilencvenes években a pedofília törvényesítését követelték.

Alfred Kinsey a szexuális forradalom egyik legfontosabb alakja. A férfi és a nő nemi viselkedésére vonatkozó úgynevezett „Kinsey-jelentések” hatása aligha becsülhető túl. Az üzenet a következő: mivel az amerikai férfiak és nők úgyis átlépik a hivatalos erkölcs valamennyi határát, a törvényeket is ehhez a valósághoz kell igazítani – ami aztán lépésről lépésre meg is történt. Kinsey máig a „szexológia atyjának” számít. Egyetemi képesítését a rovarkutató szakterületén szerezte. Azzal dicsekedett, hogy a világ legnagyobb pornográfia-gyűjteményével rendelkezik. Ő maga is homoszexuális szadomazochista volt.¹⁷

Judith Butler 1990-ben lépett színre és jelentette meg könyvét *Gender Trouble – Feminism and the Subversion of Identity* címmel (magyarul: *Problémás nem - Feminizmus és az identitás felforgatása*). Célját már a címben megfogalmazza: össze akarja zavarni az ember önazonosságát. Vajon hogyan lehet ezt megvalósítani? Butler gender szótárában találjuk meg a választ: „a fallosz-központúság és a kötelező heteroszexualitás lebontásával”, a „merev nemi kódok hatékony instabilizálásával”, a „testi kategóriák elhomályosításával és

¹⁴ Theodor W. Adorno–Else Frenkel-Brunswik–Daniel J. Levinson–R. Nevitt Sanford: *The Authoritarian Personality*, Harper und Brothers, New York 1950. Max Horkheimer–Erich Fromm–Herbert Marcuse: *Studien über Autorität und Familie*. Forschungsberichte aus dem Institut für Sozialforschung, Paris 1936, Reprint Lüneburg 2001.

¹⁵ A család „előítélete” (Madách Imre: *Az ember tragédiája*, falanszter szín) a magát baloldalinak beállító ideológiák sarokköveként újra meg újra támadások célpontjává szolgál. A magyar kormányzat családbarát ország megteremtéséért folyó küzdelem a svéd külügyminiszternek például a náci kormányzat politikáját idézi, de nála jelentéktelenebb LMBTsb-mozgalmároknál is egyet jelent a ’család’ és a ’nácizmus’.

¹⁶ A fogamzásgátló tabletta hatására, illetve az ennek nyomán sokfelé legalizált abortusz nyomán a 60-as évektől napjainkig kétmilliárd magzati életkorú gyermek erőszakos halála következett, ami kétszeresen meghaladja az emberiség írott történelme alatt kitörő összes háború áldozatainak létszámát.

¹⁷ Kimerítő tájékozódásért lásd Dr. Judith Reisman honlapját: www.drjudithreisman.com

kiiktatásával“. A társadalom „heteroszexista címkézéseit“ minden területen meg kell szüntetni. A férfi és a nő, a házasság és a család, az apa és az anya, a nemiség és a termékenység nem tarthat igényt arra, hogy természetesnek és normálisnak tekintsük, inkább éppen ezek alapozzák meg a férfi uralmát a nő felett és a heteroszexualitás uralmát a szexualitás összes többi formája felett. Ezért ezeket „le kell bontani”.

Judith Butler a retorika és a filozófia professzora Berkeley-ben, Svájcban és a Columbia Egyetemen, a Rockefeller és a Guggenheim Alapítvány tagja, és számos jelentős díj tulajdonosa: 2012-ben Theodor W. Adorno-díjat kapott Frankfurt városától, 2015-ben a Fribourgi Egyetem díszdoktora lett. Judith Butler nyíltan vállalja leszbikusságát. Zsidó, aki Izrael bojkottjára szólít fel, és a Hamással működik együtt.

Miért van az, hogy azt a filozófust, aki az emberi lét alapjait akarja lerombolni, e világ elitjei a tenyerükön hordozzák? A kérdésre adandó válasz megmutatná, kik az igazi megtervezői és haszonélvezői a globális szexuális forradalomnak.

Húsz év alatt a gender ideológia meghódította a nyugati egyetemeket. Ugyanúgy kötelező már, mint a kommunista diktatúrák idején a dialektikus materializmus volt. Aki magáévá teszi, karriert csinálhat. Aki ellenáll, azt nevetségessé teszik, kirekesztik, és értelmiségiként gyakorlatilag teljesen ellehetetlenül. Németországban csaknem 200 egyetemi tanár foglalkozik a társadalmi nemek kutatásával (gender studies), és oktatja azt. És mindez nem korlátozódik a szellem- és társadalomtudományokra. A stuttgarti egyetemen a matematika szakon is kutatják a nemeket.

4. A nyelv politikai megerőszakolása

Az a gondolati rendszer, amely erőszakot követ el a valóságon, a nyelvet is megerőszakolja, hiszen a nyelv, amely csak az ember számára adatott meg, arra szolgál, hogy megegyezésre jussunk a valóságról és az igazságról. Az ideológia fogalmai nem az igazságot, hanem a *hatékonyaságot* szolgálják. Egy ilyen gondolati rendszer az embert is szükségképpen megerőszakolja.

A nyelv megváltoztatása két szinten történik: egyrészt a nyelvten megváltoztatásával, másrészt a fogalmak átértelmezésével. Már annak is figyelmeztető jelnek kellene lennie, hogy milyen csúnya az új nyelv.

Bürokratikus irányelvek segítségével elcsúfítják a német nyelvtant, hogy a nő a nyelvtanban is láthatóvá váljon. Mivel a magyarban nincsenek a szavaknak nőnemű, hímnemű vagy semlegesnemű végződése, ez a nyelv elleni feminista támadás a magyar nyelvben nem jelenik meg. A magas rendű értékeket jelölő fogalmak kiüresítése és megrontása minden nyelvben zajlik.

A csak nekik hasznos és mindenki másnak ártalmas terveiket az ideológusok olyan szavak és értékek mögé rejtik, amelyeket mindenki nagy becsben tart. Vagyis a farkas bárányszőrbe öltözik. A bárányszőr, akik együtt sodródnak a nyájjal, nem ismerik fel ezt, vagy csak akkor ismerik fel, mikor a farkas már kitátja a száját, hogy felfalja őket.

1. Azok a fogalmak, amelyek hagyományos fogalmakat fejeznek ki, gyanússá válnak (gyanússá teszik őket), és kiszorítják őket. Példa: *erény, tisztaság, perverzió*.
2. A pozitív tartalmú fogalmakat tetszés szerinti új tartalommal töltik meg. Példa: *szabadság, tolerancia, emberi jogok*.
3. Új fogalmakat találnak ki, hogy az új ideológiát terjesszék és elleplezzék. Példa: *társadalmi nem, nemi irányultság, nemi önazonosság, reprodukív egészségügyi szolgáltatások*.
4. Új fogalmakat vezetnek be, hogy az ellenfelet rossz hírbe hozzák és bűnözőként kezeljék. Példa: *homofóbia, gyűlöletbeszéd*.

Szabadság: Az Istentől eltávolodott, öntörvényű Én korában a legfőbb érték a szabadság. Olyan szabadságot hirdetnek, ahol mindenki bármit megtehet, amit csak akar, feltéve, hogy nem sért törvényt. Hogy pedig ez utóbbira ne kerülhessen sor, a törvényeket is lépésről lépésre liberalizálják. Ami egykor *bűnnek, perverzióknak, erkölcstelenségnek* számított, az ma a nemi önazonosság szabadon választható lehetősége, melynek elfogadására az óvodától kezdve nevelik a gyerekeket. Az a 'szabadság', amely elszakad az igazságtól és a felelősségtől – romboló *szabadosság*! A *relativizmus diktatúrájában* az érvényesül, aki erősebb, gazdagabb, és akinek nagyobb a hatalma.

Az **igazságosságot** az egyenlőséggel azonosítják, jöllehet az igazságosság mindig is azt jelentette, hogy *suum cuique*, vagyis *mindenkinek a magáét*. Az azonosat azonosan, a mást másként kell kezelni. Azt, hogy az *igazságosság* és az *egyenlőség* azonosítása milyen véres elnyomáshoz vezethet, azt a kommunizmus már milliószorosan bebizonyította.

A **tolerancia**, melyet egykor mint a szellemi szabadság feltételét dicsérték, az igazság és a fennálló rend elleni támadás eszköze lesz. A latin *tolerare* szó azt jelenti, hogy *elviselni*, vagyis elviseljük azt, aki más, mint mi, és idegen nekünk. A tolerancia fogalma a fennálló értékek eltörlését szolgáló harci eszköz lett, különösen a szexualitás terén. Ugyanakkor

mindez csak az egyik irányban érvényes. Azokat, akik ragaszkodnak a keresztény értékekhez, egyre inkább diszkriminálják, kirekesztik, sőt bűnözőként kezelik. Senki sem volt a történelemben, aki nagyobb toleranciát követelt volna, mint Jézus, mikor azt parancsolta: „Szeressétek ellenségeiteket!”

A **diszkrimináció** a latin *discrimen* (megkülönböztetni) szóból ered.

Létfontosságú, hogy az ember mint az egyetlen teremtmény, aki szabad akarattal rendelkezik, különbséget tegyen helyes és helytelen, jó és rossz között.

Ha mindezt a nemi normák területén tesszük, és különbséget teszünk a között a szexualitás között, amely életet nemz, és a között, amelyik erre nem képes (vagy éppen életet pusztít), akkor diszkriminációt követünk el. A *diszkrimináció* fogalmával és annak törvénybe iktatásával ma a keresztényeket diszkriminálják, és az ő lelkiismereti és vallásszabadságukat korlátozzák.

Az **emberi jogokat** a parancsuralmi rendszerek által elkövetett tömeggyilkosságok miatt foglalták az *Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatába*. Egyetemesnek számítottak, vagyis olyan jogoknak, amelyek minden korban minden kultúrában és minden vallásban minden ember esetében sérthetetlenek. Ma arra használják ezt a fogalmat, hogy kis és még kisebb kisebbségek érdekeit érvényesítsék vele.

Az **apa** és az **anya** idejétmúlt fogalomnak számít, amelyet nem szabad többé használni, mivel diszkriminálja az azonos nemű „szülőket”. Ehelyett 1. szülőt és 2. szülőt kell mondani. Mi lesz abból a kultúrából, amelyik ki meri iktatni az apa és az anya szavakat? Milyen új embernek kell itt megszületnie?

Homofóbia: Aki az LMBTstb célkitűzések politikai szándékai ellen fellép, azt homofóbiával vádolják. A *fóbia* neurotikus félelem, amely orvosi kezelésre szorul, ilyen például a pókoktól vagy a zárt térben való tartózkodástól való félelem.

Aki a heteroszexuális vonzódás akadályoztatását pszichés zavarnak tartja, ahogyan azt Freud, Adler és Jung tette, ma betegnek számít.

5. A gender elmélet ellenmondásossága és tudománytalansága

1. A gender elmélet tagadja az ember kétnemű létezését.
A biológia, a szociológia, a neurofiziológia, a pszichológia és az orvostudomány

kutatási eredményei azt mutatják, hogy a férfi és a nő „természetüknél fogva mások”.¹⁸ A férfi és a nő agyának mind a „hardvere”, mind a „szoftvere” különbözik egymástól. Ezek a különbségek teszik lehetővé, hogy apák, illetve anyák legyünk.

2. A „nemi irányultság” és a „nemi önazonosság” tudománytalan fogalmak. Mindkettő bármikor megváltozhat, hiszen a személy szubjektív *érzésétől* függnék. Ezért ezek a fogalmak törvénybe sem foglalhatók. Ezzel szemben az ember neme változhatatlan és egyértelműen megállapítható.¹⁹
3. Az az állítás, hogy minden nemi irányultság egyenértékű, ellentmond egy alapvető igazságnak: a heteroszexualitás a feltétele az emberi nem létének, biológiai és társadalmi reprodukciójának. A nemiség egyéb formái elválasztják a szexualitást a termékenységtől, és ha mégis gyermekeket akarnak, a gyermeket mint valami terméket avagy árucikket állítják elő. Megfosztják attól a jogától, hogy biológiai szülei legyenek, és tudhassa, kiktől származik, mi az ő genetikai öröksége. Ez a gyermek méltóságának és jogainak súlyos megsértése.
4. Ha a gender ideológia szerint nincsen alapvető különbség a férfiak és a nők között, akkor azért sincs értelme harcolni, hogy a nőknek több jogaik legyenek. A női kvótákat a pozitív női tulajdonságokkal indokolják, ugyanakkor a „nemek közti egyenlőségre érzékeny” neveléssel éppen ezekről a „sztereotípiákról” kívánják leszoktatni a lányokat.
5. A gender ideológia azt állítja, hogy a nem társadalmi képződmény, és ezért megváltoztatható (nemi változékonyság). Ez azonban csak az egyik irányban érvényes, vagyis a heteroszexualitást meg lehet változtatni homoszexualitássá, de a heteroszexuális hajlamon kívül minden más hajlam megváltoztathatatlan „identitásnak” számít. A gender ideológia harcot visel az ellen, hogy a homoszexualitást heteroszexualitássá változtassák. A homolobbi diszkriminálja a volt melegeket, akik tanúságot tesznek a változásról, és bűnözőként kezeli azokat a terapeutákat, akik segítenek azoknak, akik azért szenvednek, mert nem heteroszexuálisok.
6. A gender mozgalom harcol az állatok és növények ökológiájáért, ugyanakkor küzd az ember kétnemű természete ellen. XVI. Benedek pápa ezt mondta erről 2011. szeptember 22-én Bundestagban:

*Az ökológia jelentőségét ma már senki sem vitatja. Meg kell hallanunk a természet szavát, és engedelmeskednünk kell neki... **Van azonban emberi ökológia is.** Az*

¹⁸ Doris Bischof-Köhler: *Von Natur aus anders. Die Psychologie der Geschlechtsunterschiede*, Stuttgart 2002/2006. Louann Brizendine: *Das weibliche Gehirn. Warum Frauen anders sind als Männer*, Hamburg 2007. Susan Pinker: *Das Geschlechter-Paradox*. Axel Meyer, Adams Apfel und Evas Erbe, Bertelsmann, München 2015.

¹⁹ Robert George és mások: *Sexuality and Identity: Scientific Findings*, megjelenés várható időpontja: 2015

embernek is van természete, amelyet tiszteletben kell tartania, és amelyet nem manipulálhat tetszés szerint. “

7. Lemondanak a tudomány igazságra formált igényéről. Ami a frankfurti iskola „kritikai elmélet”-ével kezdődött, vagyis az, hogy a tudományt a társadalom átalakításának eszközeként használják, azt a genderisták a végletekig élezzik. Meg kell szüntetni a tudomány objektivitására formált igényét, és az objektivitás új fogalmával kell felváltani. „Ennek olyan fogalomnak kell lennie, amely az elnyomottak álláspontját teszi magáévá.”²⁰ Az elnyomottak pedig természetesen: az összes nő a világon.

Mindebből világossá válik: a gender elmélet olyan hitrendszer, amely a szexuális kisebbségek érdekei szerint kívánja megváltoztatni a társadalmat. Érdekeik érvényesítését a politikai és gazdasági elit, valamint a legfontosabb tömegtájékoztatási eszközök támogatják. Mivel a gender elmélet nem a valósághoz, az értelemhez és az igazsághoz igazodik, hanem a társadalom érdekvezérelt megváltoztatását szolgálja, a totalitarizmus új formáit kívánja megvalósítani. Ez a folyamat zajlik most.

²⁰ Christian Fuchs: *Der Feminismus Donna Haraways und die materialistisch-feministische Kritik der Postmoderne*. <http://fuchs.uti.at/wp-content/uploads/infogestechn/haraway.html>

II. rész

A „nemek közti egyenlőség” megvalósítása a gyakorlatban: A társadalom megváltoztatása a gender elmélet szerint

1. A hatalmi elitiek felülről szervezett forradalma

Eddig úgy gondoltuk, a forradalmak mindig alulról szerveződnek. A tömegek annyira elégedetlenek a kizsákmányolással és az elnyomással, hogy erőszakkal akarják megváltoztatni a hatalmi viszonyokat, ahogyan az a francia forradalomban és a kommunista forradalmakban történt. A tömegmozgalom nyíltan ütközik a hatalmi elittel. Korunk szexuális forradalma ellenben *felülről kezdődött*. Az egész földet behálózó hatalmi elitektől indul ki, és a politikai stratégiákon keresztül a föld minden országára rákényszerítik.

Mikor az *Egyesült Nemzetek Szövetsége* 1948-ban elfogadta az *Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát* (*Universal Declaration of Human Rights*), még egyetértés mutatkozott arról, hogy léteznek egyetemes, mindig érvényes jogok, amelyek védik az embereket és a társadalom olyan alapvető, természetes intézményeit, mint a házasság, a család és a magántulajdon. A második világháború vége után egyszer s mindenkorra rögzíteni akarták, hogy „a szabadság, az igazságosság és a béke alapja a világban” az ember sérthetetlen méltósága.

A házasságot és a családot azért illeti védelem, mert a „társadalom természetes alapegysége”. A házasság és a család megelőzi az államot. Nem az államnak köszönhetik létüket, sokkal inkább az állam van rájuk utalva, hiszen az emberi együttéléshez szükséges legfontosabb dolgokat teremti meg: létrehozzák az embert, és felnevelik a személyt, aki képes arra, hogy az egész társadalmat éltesse, gazdagítsa. A házasság és a család teremti meg azt a kötőszövetet, amely nélkül a kultúra szétesik, a társtalanná váló társadalom pedig megsemmisül, hisz elveszíti a férfi és a nő közösségét és az egyes nemzedékek közti éltető köteléket.

Az ENSZ és az EU kultúrforradalmi célkitűzései

Jó hatvan évvel az *Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata* után az ENSZ és az EU a maguk hatalmas pénzügyi és személyi erőforrásaival, alszervezeteivel és a globális szereplők hálózatával a következő célok megvalósításáért harcolnak:

- a „nemek közti egyenlőségért”, vagyis a férfi és a nő nemi önazonosságának és egymást kiegészítő természetének megszüntetéséért
- a nemiségre vonatkozó, összes erkölcsi mérce és a férfi-nő viszony normalitásának és irányadó jellegének eltörléséért
- az anyai és az apai szerep bagatellizálásáért

- a házasság és a család megszüntetéséért
- a gyermekek csecsemő korral kezdődő állami neveléséért
- az azonos neműek „házasságáért“
- az abortuszért mint „emberi jogért“
- a „nemi sztereotípiák” (hagyományos nemi szerepek) felszámolásáért, melyet a gyermekek óvodás kortól kezdődő átnevelésével valósítanak meg
- a gyermekek és fiatalok kötelező állami szexualizálásával a nemi erkölcs megszüntetéséért

Ez a harc alá kívánja ásni a nemzetközi szervezetek és nemzetállamok demokratikus berendezkedését, és a parancsuralmi rendszer modern formáit valósítja meg. Az ellenállást mind inkább olyan új törvényi tényállásokkal teszik büntethetővé, mint például a „homofóbia” és a „gyűlöletbeszéd”.

Az öntörvényű egyént piedesztálra emelik, és mindattól megfosztják, ami egykor az ember önazonosságát biztosította, erőt és iránymutatást adott neki: a vallástól, a nemzettől, a hazától, a családtól – és mindenekelőtt a férfi és női nemi önazonosságtól.

De önkéntelenül is fölvetődik a kérdés: kiknek állhat érdekében, hogy az embert megfosszák természete éltető gyökereitől?

A belga Marguerite A. Peeters a *The Globalization of the Western Cultural Revolution* (magyarul: *A Nyugat kulturális forradalmának globalizációja*) című könyvében az elsők között mutatta be, miként számolják fel szép lassan a demokráciát az új etika nevében. Az ő könyvéből idézek:

Nem a kormányok voltak azok, amelyek a forradalmi folyamatban elejétől végig a főszerepet játszották, hanem azok a kisebbségek, amelyek semmiféle állami legitimációval nem rendelkeznek... A kormányok törvényes tekintélyét különböző érdekcsoportoknak játszották át, amelyeknek nemcsak a legitimációjuk hiányzott, hanem gyakran a céljaik is szélsőségesek voltak.... „Szakértőkként” lépnek fel, pedig valójában csak kis, radikális kisebbségek lobbistái, akik a maguk külön csoportérdekeit érvényesítik a közjó rovására.”²¹

Az egyik legbefolyásosabb nem kormányzati szervezet a *Nemzetközi Planned Parenthood* (IPPF), melyet az ENSZ, az Európai Unió és a nemzeti kormányzatok sok millió adópénzből tartanak fenn. Az IPPF a világ legnagyobb abortusz-szolgáltatója. 2015 júliusában néhány

²¹ Marguerite A. Peeters: *The Globalization of the Western Cultural Revolution*, Institute for Intercultural Dialogue Dynamics, Brüsszel 2007. A könyv magyar fordítása (*A Nyugat kulturális forradalmának globalizációja*) a John Henry Newman Oktatási Központ Kft. (www.jovoegyetem.hu) kiadásában jelent meg.

titkos videó látott napvilágot az interneten, melyekből megtudhattuk, hogy az IPPF abortált gyermekek testrészeit értékesíti.²²

2007 és 2015 között az Európai Bizottság 10.503.000 dollárral támogatta az IPPF-t. Az Egyesült Államokban jelenleg is tart a „Szüntessétek be a Planned Parenthood támogatását” nevű nagy kampány.²³ Az USA egyes államai már be is szüntették a Planned Parenthood támogatását. Európának és Németországnak is ezt kellene tennie.

2. Az ENSZ politikai stratégiái²⁴

Az ENSZ-nek 192 tagállama van. Nem mindegyik ért egyet a Nyugat kultúrforradalmi célkitűzéseivel. Az ENSZ korlátozott hatáskörrel rendelkezik, hogy a nemzetközi jog alapján a célokat közvetlenül és nyíltan nemzetközi szerződések révén valósítsa meg. 2015. október 1-én az ENSZ főtitkár Ban Ki-moon megígérte, hogy az egész világon támogatni fogja az LMBTstb jogokat, jóllehet ez feszültségekhez vezet az ENSZ és az egyes tagállamok között, mindezt azonban ő afféle „szent küldetésnek” tartja.²⁵

Olyan utakat keresnek tehát, ahol mindezt nehezen átlátható, manipulatív harcmóddal el tudják érni.

- Először is, fel kell hívni a témára a közvélemény figyelmét. Ezt a célt szolgálják az ENSZ világkonferenciái, amelyek egy-egy dokumentumot fogalmaznak meg, amely látszólagos legitimitást biztosít a célkitűzéseknek. Példa: Az ENSZ 1995-ös pekingi nőügyi világkonferenciája. A záródokumentum, a *Pekingi Cselekvési Terv* úgynevezett „puha jognak” számít, melyet aztán lépésről lépésre „kemény joggá”, vagyis hatályos nemzetközi joggá változtatnak.²⁶
- Az ENSZ-en belül alapvetően a szavakért folyik a küzdelem. Szavakkal harcolnak Isten szava, Isten Igéje ellen. Miként lehet úgy fogalmazni a határozatokat, fejlesztési célokat és egyezményeket, hogy azok úgy is értelmezhetők legyenek, ahogyan azt a kultúrforradalmárok szeretnék? 2015. szeptember végén az ENSZ Közgyűlése a *fenntartható fejlődés céljait* fogalmazta meg, amelyeket 2030-ig kíván megvalósítani. A

²² Folyamatos tájékoztatásért lásd: www.lifesitenews.com

²³ <http://twibbon.com/Support/defund-planned-parenthood-5>

²⁴ Kritikai tájékoztatás az ENSZ családellenes politikájáról: <https://c-fam.org>

²⁵ <https://www.lifesitenews.com/news/pushing-lgbt-rights-is-part-of-uns-sacred-mission.-well-never-back-down-sec> (utoljára megtekintve 2015. október 16-án).

²⁶ Dale O’Leary: *The Gender Agenda, Redefining Equality*, Lafayette, 1997. A könyv részletes ismertetését lásd: *Nachrichten aus dem Deutschen Institut für Jugend und Gesellschaft*, 13. sz. bulletin, 2007. tavasz.

családpárti nem kormányzati szervezetek segítségével sikerült megakadályozni, hogy olyan fogalmak kerüljenek a dokumentumba, amelyek lehetővé teszik az abortuszt (reproduktív jogok) és az LMBTstb számára külön jogokat (nemi irányultság, nemi önzonosság) biztosítanának. A *család* kifejezés azonban már egyetlenegyszer sem szerepel a dokumentumban. Példátlan dologról van szó, hiszen az *Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata* óta a család az ENSZ valamennyi határozatában megjelenik a társadalmi kérdések között.

- Olyan hálózatokat hoznak létre, amelyek számára a legfontosabb tömegtájékoztatási eszközök, a közösségi média és az egész földön működő nem kormányzati szervezetek biztosítják a társadalmi elfogadottságot. A világszerte működő nagy vállalkozások, mint például a Google, az Apple, a Facebook és a Microsoft kivétel nélkül támogatják a gender ideológia célkitűzéseit, és tevékeny részt vállalnak ezek megvalósításában is.
- Milliárdos alapítványok – pl. a Rockefeller és a Bill és Melinda Gates Alapítvány – világszerte programokat pénzelnek, pl. azokat, amelyekről nem jött létre egyetértés az ENSZ-en belül, és ezért a rendes költségvetésből nem finanszírozhatók. Példa: 2013. július 26-án az emberi jogi főbiztos új ENSZ kampányt indított „*Szabadság és egyenlőség*” címmel, hogy az LMBTstb személyek jogait az egész világon támogassa. Mivel az ENSZ legtöbb tagállama nem szeretné homoszexualizálni a kultúráját, és ezért a pénzügyi támogatással kapcsolatban sem alakult ki egyetértés, a programokat külső adományozók támogatásából valósítják meg.
- Az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió csak akkor nyújtanak fejlesztési segítyt, ha az illető ország teljesíti a gender ideológia célkitűzéseit. A katolikus egyház

ezt „kulturális imperializmusnak”²⁷ nevezi.

Afrika és Madagaszkár püspökei szenvedélyes hangú tiltakozást fogalmaztak meg az ENSZ 2015 utáni globális fejlesztési célkitűzései ellen, melyet eljuttattak az ENSZ főtitkárának, Afrika valamennyi kormányának és politikai szervezetének, valamint minden partnerszervezetüknek. A következőket írják:

(11) A dollármilliárdok, melyeket óvszerek, fogamzásgátló eszközök gyártására és forgalmazására, valamint olyan nemi felvilágosítási programokra fordítanak, amelyek nem tartják tiszteletben az egyetemes erkölcsi normákat, olyan botrányt képviselnek, mely az égre kiált bosszúért. Egyértelműen azt a célkitűzést kívánják megvalósítani, hogy Afrika népességének növekedését a nyugati “modell” szerint szabályozzák, amely Európában immár a nulla növekedés modellje.

²⁷ Ennek párja a 'reproduktív imperializmus' fogalma és gyakorlata, mely a fejlődő

országok természeti kincseinek akadálytalan kiaknázása és a kizsákmányolás

következtében fellépő szegénység és társadalmi elégedetlenség leküzdése érdekében a

fogamzásgátlás és az abortusz „biofegyverével” igyekszik megroppantani vagy éppen

teljesen elapasztani ezen népek és országok emberi erőforrásait is. Lásd ehhez a máig

érvényben lévő, korábban titkosított amerikai csodafegyver, a *National Security System*

Memorandum 200 (Kissinger-doktrina néven is ismert) célkitűzéseit itt: A megroppantásra

1974-ben kismemelt célországok akkori listája ma már persze bővíthetett, hiszen maga a

dokumentum jelzi, hogy a felsoroltakon - India, Banglades, Pakisztán, Nigéria, Mexikó, Indonézia,

Brazília, Fülöp-szigetek, Thailand, Egyiptom, Törökország, Etiópia és Kolumbia - kívül „más országokat is

számításba kell venni”. Brian Clowes: *Exposing the Global Population Control Agenda*

= https://www.hli.org/resources/exposing-the-global-population-control/?utm_source=emailing&utm_medium=email&utm_campaign=2019-08-01

(12) Eljött az óra, hogy lerántsuk a leplet arról, amit a világkormányzás “nemzeti” kezdeményezéseknek nevez. Nem, ezek a célkitűzések nem Afrika célkitűzései! Á-tól Z-ig olyan célok, amelyeket kívülről erőltetnek Afrikára, kezdve az olyan irányadó “fejlesztési” fogalmak bevezetésével, mint például a “nemek közti egyenlőség” vagy a “reproduktív egészség” – egészen azok megvalósításáig. Azoknak az afrikaiak lelkiismeretét szólítjuk meg, akiket ezek az erők már megvásároltak maguknak, és ezért együttműködnek ezen utálatos és szörnyű célok megvalósítóival.

(13) Mi, afrikai lelkipásztorok mély szomorúsággal jegyezzük meg, hogy az ENSZ „A 2015 utáni globális fejlesztési célkitűzései” című dokumentuma a kairói és pekingi konferencia által megszabott irányban halad tovább, és hogy az időközben létrejött partnerségek húsz évvel ezen konferenciák után hatalmas politikai és pénzügyi erővé váltak. Ezek a “partnerségek” azonban, amelyekben kormányaink és országaink népessége oly magától értetődő módon vállal részt, valójában megfosztották az afrikaiakat az őket megillető szabadságtól és visszaéltek bizalmukkal!”²⁸

3. Az Európai Unió politikai stratégiái

Az Európai Unió, mely a második világháború után az európai népek szabadság utáni vágyából született, olyan hatalmi gépezetté vált, amely valamennyi tagállamban irányelvvé kívánja tenni a gender ideológiát, és azokkal szemben, akik ellenállnak neki, egyre inkább a törvény megtorló szigorával lép fel.

Ide tartozik az EU valamennyi olyan határozata, amely a nemek közti egyenlőség érvényesítésére, a női kvótákra, a nemi irányultságra, a nemi önzonosságra, a hátrányos megkülönböztetés (diszkrimináció) tilalmára, a homofóbiára és a „homo-házasságra” vonatkozik. Csupa új fogalomról van szó, melyek mind valamilyen új dolgot fejeznek ki: új emberképet és új etikát a nemek és a nemiség területén, ennek nyomán pedig új jog- és társadalmi rendet. Ezért hoz az *Európai Parlament* és az *Európa Tanács* folyamatosan új határozatokat.

A házasság és a család a politika azon területe, mely az Európai Unió alkotmánya szerint a *szubszidiaritás elve* alapján a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozik.²⁹ A szubszidiaritás elve – mely egyben a katolikus társadalmi tanítás alapja is – azt jelenti, hogy a fölérendelt intézmények csak azt szabályozhatják, amit az alárendelt szintek nem képesek szabályozni.

²⁸ <http://aleteia.org/common-declaration-of-the-bishops-of-africa-and-madagascar/>

²⁹ Az Európai Unió Alapító Szerződése, 5. cikkely: „A Közösség a jelen Szerződésben meghatározott jogosítványokkal és célkitűzésekkel folytatja tevékenységét. Azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe, a Közösség a szubszidiaritás elve szerint csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a vonatkozó intézkedések céljai a tagállamok szintjén nem valósíthatók meg kielégítő módon, és ezért volumenük vagy hatásaik miatt a Közösség szintjén könnyebben valósíthatók meg. A Közösség intézkedései nem haladhatják meg azt a mértéket, amely e Szerződés céljainak eléréséhez szükséges.”

Az Európai Parlament és az Európa Tanács mégis állandóan olyan határozatokat hoz, amelyek semmibe veszik a szubszidiaritás ezen elvét. Az elmúlt tíz év összes brüsszeli állásfoglalása olyan fényben tünteti fel a szülőséget, a családot és a gyermekeket, mint amelyek akadályozzák a nő teljes önmegvalósítását, amit kizárólag a kereső tevékenység és a társadalmi hierarchiában való feljebb jutás szempontjából értékelnek, az édesanyai hivatást azonban teljesen semmibe veszik.

Az Európai Parlament határozatai

Ezeket a határozati javaslatokat általában olyan szocialista képviselők nyújtják be, akik valamely női bizottság – pl. a *női jogok és a nemek közti egyenlőség bizottsága* – tagjai. Tudják, hogy ezzel még nem alkotnak törvényt, de azt is tudják, hogy ha az Európai Parlament többségi határozataira hivatkozva állandóan ugyanazokat a követeléseket ismételtetik, olyan légkört teremthetnek, amely ezeknek a követeléseknek látszatlegitimitást kölcsönöz. Néhány példa az elmúlt két évből:

Estrela képviselőnő a *szexuális és reprodukív egészségről* készített jelentésében a következőket követelte:

- jogot az államilag támogatott abortuszhoz az Európai Unió valamennyi államában
- az egészségügyi dolgozók lelkiismereti szabadságának megszüntetését
- kötelező, „tabumentes“ nemi felvilágosítást az általános iskolától kezdve az Egészségügyi Világszervezet (WHO) által megfogalmazott elvárások (*Standards of Sexuality Education*) szerint

Egész Európában hatalmas ellenállást gerjesztett a jelentés. Miután a Parlament kétszer napirendjére tűzte, a jelentést hétfős lehetetvékony többséggel elutasították (2013. december 10.). Ez teljesen új volt az EU történetében, hiszen korábban minden olyan indítvány, amely Európa értékrendjét kívánta megváltoztatni, könnyűszerrel átment a parlamenten.

Gyors egymásutánban következtek a határozatok mindig ugyanazokkal a témákkal kapcsolatban: *szexuális és reprodukív jogok, LMBTstb-előjogok, női kvóták, a diszkrimináció tilalma, az egészségügyi dolgozók lelkiismereti szabadságának megszüntetése, „tabumentes“, kötelező nemi felvilágosítás az iskolákban*. A zöld és szocialista képviselők – **Lunacek**, **Noichl** és **Rodrigues** – jelentéseit elfogadták. Ez csak úgy volt lehetséges, hogy még az Európai Néppárt frakciójához tartozó úgynevezett konzervatív képviselők is megszavazták őket.

Fórum a nemek közti egyenlőség jövőjéről az Európai Unióban

2015 áprilisában a Jogérvényesülési Főigazgatóság magas szintű fórumot szervezett a *nemek közti egyenlőség jövője az Európai Unióban* címmel. A különböző EU-s és ENSZ szervezetek, nem kormányzati szervezetek és feminista intézmények 300 magas rangú képviselője vett részt rajta azzal a céllal, hogy olyan földrészé tegyék Európát, ahol a „nemek közti egyenlőség” eszméje megvalósul. A következő követeléseket fogalmazták meg:

- nemileg semleges nevelés az óvodákban, hogy felszámolják a férfiakra és nőkre vonatkozó nemi sztereotípiákat
- magatartási kódex készítése az oktatásban és szakképzésben dolgozók számára
- a „nemek közti egyenlőség” ellenőrzési eszközrendszerének megteremtése
- a „nemek közti egyenlőség” és a diszkrimináció felszámolásának fogantatása a nemzeti törvényhozásban
- a „nemek közti egyenlőség” célkitűzéseinek végrehajtása mint az EU-s tagság feltétele

E tervek szerint 2020-ig a fenti intézkedések alkalmazásával teljesen fel kell számolni a „patriarchális struktúrákat”.

Az egyenlő bánásmódra vonatkozó ötödik irányelv (ETD)

Az Európai Parlament már 2011-ben elfogadta az *egyenlő bánásmódra vonatkozó ötödik irányelvet* (ETD), a Bizottságnak azonban még jóvá kell hagynia. Csak azért nem hagyta még jóvá, mert ahhoz a tagállamok egyhangú hozzájárulása szükséges. Az irányelv fő kezdeményezői az LMBTstb lobbicsoportjai, amelyek ily módon is folytatni kívánják a társadalom átformálását a Yogyakarta-alapelvek szerint.

Az így értelmezett „hátrányos megkülönböztetés” ellenes törvények és a vallásszabadság ellentmondanak egymásnak. Azóta több országban születtek olyan bírósági ítéletek, ahol az efféle diszkrimináció-ellenességet fontosabbnak tekintették a vallásszabadságnál. Néhány példa az Egyesült Királyságból:

- Peter és Hazelmary Bullnak azért kellett bezárniuk panziójukat, mert csak házaspároknak kívánták kiadni szobáikat.

- Devon grófjától azért vonták meg helyiségeinek bérbeadására vonatkozó iparendélyét, mert nem akarta bérbe adni őket olyan ünnepekre, ahol azonos nemű élettársak fogadnak egymásnak hűséget.
- Egy észak-ír pékséget azért ítétek el diszkrimináció miatt, mert nem volt hajlandó tortát készíteni azzal a felirattal, hogy „Támogasd a meleg házasságot!”³⁰

Amennyiben elfogadják az *egyenlő bánásmódra vonatkozó ötödik irányelvet (ETD)*, a demokratikus szabadságjogok további jelentős csorbulására számíthatunk:

Az egyenlő bánásmódra vonatkozó ötödik irányelv:

- megsérti a vállalkozói szabadságot
- megfordítja a bizonyítás elvét, hisz ha valakit „diszkriminációval” vádolnak meg, akkor a vádlottnak kell bebizonyítania ártatlanságát
- jogi bizonytalanságot teremt: magánszemélyek és vállalkozások elleni koncepciók perekhez vezet
- a tagállamoknak újfajta ellenőrző szerveket kell létrehozniuk
- eltörli a vallásszabadságot

Az *egyenlő bánásmódra vonatkozó ötödik irányelv* további fontos lépés a parancsuralmi gender-állam³¹ felé vezető úton. Az EU tagállamainak meg kell akadályozniuk ennek a bevezetését.

Mivel Európa vezetői eltökélték magukat, hogy az EU tagállamok társadalom-politikai valóságát a „nemek közti egyenlőség” alapelvei szerint változtatják meg, két kérdés vetődik fel:

- Ki hatalmazta fel az Európai Bizottságot arra, hogy az Európai Unió 500 millió polgárára olyan új emberképet kényszerítsen, amely egy örült ideológiára épül?
- Ki jogosította fel az EU-t, hogy az ember férfi és női nemi önazonosságát megszüntesse? Honnan van az EU-nak jogalapja és hatásköre ahhoz, hogy a szülők gyermekeik nevelésére vonatkozó és számos alkotmányban garantált jogát állami felügyeletű intézményekre ruházza át?

³⁰ <http://www.intoleranceagainstchristians.eu>

³¹ Értsd: zsandár-állam

Az „antropológiai forradalom” két további konkrét formájáról szeretnénk még beszélni, melyek beláthatatlan következményekkel járnak a jövőnkre nézve: az úgynevezett „homo-házasságról” és a gyermekek szexualizálásáról, mely az óvodákba és iskolákba bevezetett kötelező nemi felvilágosítási órákon történik.

4. A „homo-házasság”

Az azonos neműek élettársi viszonyának új jogintézményét az ENSZ és az EU szorgalmazza a maguk világméretű lobbijával és hatalmas anyagi erőforrásaival. A „bejegyzett élettársi viszony” csak első lépés azon az úton, melynek végén ezt teljesen egyenlőnek akarják nyilvánítani a férfi és nő házasságával. 2015-ben két jelentős esemény történt a „homo-házassággal” kapcsolatban: az írországi népszavazás a „homo-házasságról”, melyet a kormány, a tömegtájékoztatási eszközök, sőt még a rendőrség is támogatott, egy Amerikai Egyesült Államokban élő adományozó pedig egymaga 27 millió dollárral segítette ezt. Később az USA Legfelsőbb Bírósága 2015. június 26-án úgy döntött, hogy Amerika valamennyi államára ráerőlteti a „homo-házasságot”. A döntést egy fős többséggel fogadták el. A kisebbségben maradt alkotmánybírók különvéleményükben hangsúlyozták, miért tekinthető ez az igazságszolgáltatással való durva visszaélésnek. A Legfelsőbb Bíróság döntését Barack Obama azzal ünnepelte meg, hogy június 26-án este a szivárvány színeivel világíttatta meg a Fehér Házat.

Néhány kutatási eredmény a homoszexuális hajlamú emberek életére vonatkozóan:

- Az Egyesült Államok-beli *Center for Disease Control* (Egészségügyi Központ) új, széles körű felmérése szerint a magukat homoszexuálisnak tartó emberek aránya a teljes lakosságon belül mindössze 1,6%.³² A homoszexuális hajlamú emberek közül, akik – kerekítve – a lakosság 2%-át képviselik, csak mintegy 2% veszi igénybe a bejegyzett élettársi kapcsolatot, illetve a „homo-házasság” új jogintézményét. Ez azt jelenti, hogy a lakosság 0,2%-a miatt állítjuk feje tetejére a jogrendszerünket, a társadalmi ellátó rendszerünket és az értékrendünket.
- Mint számos tanulmány mutatja, a homoszexuálisok általában gyakran váltogatják szexuális partnereiket.³³

³² Az Egyesült Államok hivatalos adatai: www.cdc.gov/nchs/data/nhsr/nhsr036.pdf. Nagy-Britannia: www.ons.gov.uk/ons/rel/ethnicity/measuring-sexual-identity---evaluation-report/2010/sexual-identity.pdf.

³³ *Zürich Men's Study*, 1999.

- A homoszexualitás megélése jelentős egészségügyi és lelki kockázatokkal jár. A HIV/AIDS-cel való új fertőzöttek kerekén 70%-a olyan férfi, aki ugyancsak férfiakkal folytat nemi viszonyt. A várható élettartamuk ezért tíz-húsz évvel rövidebb, mint a heteroszexuálisoké.³⁴
- Az azonos neműek "házasságára" vonatkozó szakértői véleményükben, melyet az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága számára készítettek, Loren D. Marks, Mark D. Regnerus és Donald Paul Sullins neves professzorok megállapították, hogy az azonos nemű "szülők" gyermekei az összes komoly tudományos kutatás szerint bizonyíthatóan károsodnak.³⁵
- A „homo-házasság“ Európa államait egyre inkább Keletre és Nyugatra osztja. 11 állam a "homo-házasságot" olyan intézményként határozza meg, amely független az ember nemétől. 13 állam - gyakran népszavazás eredményeként - alkotmányában egy férfi és egy nő szövetségeként határozta meg a házasságot. Afrikában csak egyetlen állam törvényesítette a polgári élettársi kapcsolatot: Dél-Afrika. A világon több mint 50 állam tiltja a homoszexuális kapcsolatot.

Homoszexualitás mindig is volt, és az egyes kultúrák különbözőképpen ítélték meg. Arra azonban még nem volt példa az emberiség történelmében, hogy két férfi vagy két nő élettársi kapcsolatát a házassággal egyenlőnek nyilvánítsák.

Ennek okai teljesen nyilvánvalók:

- A házasság célja gyermekek nemzése.
- A gyermekeknek joguk van ahhoz, hogy biológiai szülei legyenek, és tudják, kiktől származnak.
- Ez a gyermekek természetes élettere, ahol a legjobban tudnak fejlődni.
- A felnőtteknek nincs joguk a gyermekhez.
- Ha úgy hozunk létre gyermekeket, hogy spermát és petesejtet vásárolunk, és béranyát fizetünk meg, a gyermeket megvásárolható terméké, árucikké, tárggyá tesszük. Ezzel tönkre tesszük emberi méltóságát.
- A homoszexuális életstílus kockázatait elhallgatni büntény a gyermekek és fiatalok, de ugyanígy a homoszexuális hajlamú emberek ellen is.

Az amerikai szerző Daniel Greenfield a következőket írja:

„Először a házasság véglegessége, majd a monogám jellege, végül pedig az értelme

³⁴ John-Henry Westen: *Editorial*, LifeSiteNews, 26. 06. 2015.

³⁵ *Brief of amici curiae American College of Pediatricians*, Family Watch International, Loren D. Marks, Mark D. Regnerus and Donald Paul Sullins. http://www.familywatchinternational.org/fwi/documents/Amicus_Brief_and_Appendix_2015.pdf?utm_source=email+marketing&utm_campaign=Pres+Message+4.16.15&utm_medium=email

szűnt meg. Soha nem az azonos neműek „házassága” volt a kérdés, hanem a házasság. Abban a világban is lesz házasság, amelyet a hagyományok lebontói kívánnak felépíteni, csak éppen nem lesz semmi értelme.... A hagyományok átértelmezése háború a meghatározások és a határok ellen. A kizárólagosság azon igénye, mely a házasságban, illetve minden más területen jelentkezik, gyűlöletkeltő bűncselekménynek minősül.”³⁶

Mikor a Nyugat olyan intézményként határozza meg a házasságot, amelyet bármilyen nemű személy bármilyen nemű személlyel létesíthet, és amely az érzelmekre épül, utódnemző szerepe pedig nincs, akkor az „kulturális imperializmus” (Ferenc pápa).

5. A gyermekek szexualizálása

Az olyan nemzetközi szervezetek, mint az ENSZ, az UNICEF, az EU, a világszerte működő nem kormányzati szervezet *Nemzetközi Planned Parenthood Szövetség* (IPPF) és a nyugati államok kormányai stratégiai feladatuknak tekintik, hogy szexualizálják a fiatalokat, sőt mielőbb a gyermekeket, köztük a legkisebbeket is.

Az „egyenjogúsító szexuálpedagógiát” Németországban a zöld-vörös kormányok tantervekké alakítják, és a tankötelezettség révén a diákokra és a szülőkre kényszerítik. Hatályon kívül helyezik a szülők alkotmányban biztosított jogát gyermekeik neveléséhez. Ami korábban perverziónak, erkölcstelenségnek, fajtalanságnak, a gyermekek megrontásának számított, az ma a nyugati világban a „sokszínűség szexuálpedagógiájának” irányelveként alkalmazzák.

Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) a Szövetségi Egészségügyi Tájékoztató Központtal [Bundeszentrale für gesundheitliche Aufklärung (BZgA)] karöltve a *Nemi felvilágosítás európai irányelvei*³⁷ címmel jelentette meg tájékoztatóját, amely teljesen a fenti szellemiséget tükrözi.

Ezen *irányelvek* szerint a gyermekeket már a legelső korcsoportban (0-4 év) tájékoztatni kell a maszturbáció mikéntjéről. Négy éves kortól és minden további korcsoportban ismertetni kell a „nemi irányultság” (LMBTstb) egyes fajtáit és a különböző családtípusokat azzal a céllal,

³⁶ Daniel Greenfield teljes cikke magyarul: <https://heidlgyorgy.wordpress.com/2015/06/02/a-hazassag-lerombolasa>

³⁷ <http://www.bzga.de/infomaterialien/einzelpublikationen/who-regional-office-for-europe-and-bzga-standards-for-sexuality-education-in-europe/>

hogy elfogadtassák őket. Mindez például olyan gyermekkönyvek segítségével történik, ahol a királyfi a másik királyfival köt házasságot. Az óvodákban külön kialakítanak olyan zugokat, ahol az óvodások maszturbálhatnak és orvososdit játszhatnak. A további korcsoportokban a nemi élet valamennyi gyakorlatáról tájékoztatják a gyermekeket, például az anális és az orális szexről. A fogamzásgátlás szakértőinek képezik ki őket, mikor azt gyakoroltatják velük, hogyan kell felhúzni az óvszert a műanyag péniszre. A kémiai abortuszt okozó, ún. „esemény utáni” tablettát és az abortuszt olyan választási lehetőségként mutatják be, amelyről a fiatalnak magának kell döntenie. Mindez az ENSZ által hirdetett „gyermekjogok” közé tartozik.

A szexualizálás antropológiai előfeltevése az, hogy a gyermekek születésüktől fogva szexuális lények, akiknek joguk van ahhoz, hogy állítólagos szexuális szükségleteiket kielégítsék, és erre a felnőtteknek meg is kell tanítaniuk őket. A gyermek csecsemőkortól kezdve mutakozó nemi tevékenysége az egészséges lelki-szexuális fejlődés jele. Ezt soha semmivel nem indokolják, és semmilyen tudományos bizonyítékkal nem támasztják alá. Téves előfeltevésről van szó.

A gyermekeknek arra van szükségük, hogy a családban szeretetet kapjanak, gyengédségben részesüljenek, és biztonságban érezzék magukat. Szexmentes környezetre van szükségük, ahol gondtalanul játszhatnak, új felfedezéseket tehetnek és tanulhatnak. Szexualizálásukkal a gyermekkoruktól fosztjuk meg őket.³⁸

A család elleni leghatékonyabb támadás a gyermekek és a fiatalok politikailag gerjesztett és stratégiailag megvalósított szexualizálása.

A fiatalkori nemi élet veszélyei és következményei

A korai nemi aktivitás jelentős kockázatait mindenki ismeri, azok az állami hatóságok is, amelyek a gyermekeket és fiatalokat szexualizálják. A következő *kockázatokról* van szó:

- **A serdülőkori terhességek és abortuszok.** Az Egyesült Államokban és Németországban ezek száma csökkent az utóbbi években. A leggyakoribbak Nagy-Britanniában, ahol évekkel ezelőtt olyan nemi felvilágosítást vezettek be az iskolákban, amely minden erkölcsi értékkel szembehelyezkedik, a legritkébbak pedig Lengyelországban, ahol a

³⁸ Neil Postman: *Das Verschwinden der Kindheit*, Frankfurt 1987, először angolul jelent meg a következő címmel: *The Disappearance of Childhood*, New York 1982.

diákokat az iskolában a családi életre készítik fel.

- A fogamzásgátló szerek okozta egészségügyi panaszok. A tabletta, melyet már serdülőknek is osztogatnak, jelentősen növeli a trombózis és a szélütés előfordulási esélyeit.
- A nemi úton terjedő betegségek robbanásszerű terjedése.³⁹ Az Egyesült Államokban az összes serdülőkorú lány 25%-a szenved nemi betegségben, ami gyakran meddőséghez vezet.
- A kötődési képesség gyengülése a lelki sérülések következtében. A szerelmi kapcsolatokban való csalódással a kötődési kedv is csökken. A depresszió és az öngyilkossági kísérlet jelentősen nagyobb számban fordul elő olyan fiataloknál, akik korai nemi kapcsolatokba bonyolódnak, és az ő iskolai teljesítményük is rosszabb.⁴⁰

A közvélemény-kutatások egybehangzóan azt mutatják, hogy a fiatalok családot szeretnének. Vajon nem úgy kellene-e alakítanunk jellemüket a családban és az iskolában, és nem olyan tudást kellene-e közvetítenünk nekik, hogy életcéljukat el is tudják érni?

Akiké a fiatalok, azoké a jövő. Ezt jól tudják a kultúrforradalmárok, de jól tudják a keresztények is. Ezért az a legfontosabb feladat, hogy harcoljunk a fiatalokért.

³⁹ Miriam Grossman, *You're Teaching My Child What? A Physician Exposes the Lies of Sex Education and How They Harm Your Child* (Washington DC: Regnery Publishing, 2009).

⁴⁰ <http://www.heritage.org/Research/Reports/2003/06/Sexually-Active-Teenagers-Are-More-Likely-to-Be-Depressed>. Az adatokat gondosan elemzik, és a társadalmi háttérre vonatkozó szempontokat is megvizsgálják. *No Strings Attached: The Nature of Casual Sex in College Students*, in: *The Journal of Sex Research*, Vol. 43, No. 3, August 2006, pp. 255-267.

III. rész

Ellenállni a gender ideológiájának

A gender ideológia gyökereiről és a társadalomra gyakorolt hatásairól már beszéltünk. Láttuk, hogy a gender ideológia az ember természetére vonatkozó hazugságokra épül, és hogy a gyökereitől megfosztott, szexualizált új embert kívánja megteremteni. Az az ideológia, amely ellentmond a természetnek, az értelemnek és a teremtés rendjének, szükségszerűen parancsuralmi természetű. Egy új zsarnokság van kialakulóban, amely ezt az ideológiát az egész világ népességére rá akarja kényszeríteni. A keresztények elleni türelmetlenség és hátrányos megkülönböztetés európai megfigyelésére alakult szervezet, az *Observatory on Intolerance and Discrimination against Christians in Europe* sok száz esetet jegyez fel, ahol a keresztények hátrányos megkülönböztetésben részesülnek – bírósági döntések, vandalizmus, személyek elleni fizikai támadás, pénzforrásoktól való elesés, egyesületekből való kizárás, foglalkozásokból való kirekesztés és börtönbüntetés formájában.⁴¹

Látjuk, hogy a „nemek közti egyenlőség” érvényesítése a társadalom valamennyi területére kiterjed – a politikára, az egyetemekre, az igazságszolgáltatásra, az oktatási rendszerre –, és a legfontosabb tömegtájékoztatási eszközök is szinte kivétel nélkül támogatják, melyek többé nem azért lépnek fel, hogy az igazságot képviselve a hatalmat ellenőrizzék, hanem maguk is a politikai osztály részévé váltak, és a „nemek közti egyenlőség” ideológiáját valósítják meg.

A nagyszerű európai kultúra, mely az egész világon elterjedt, a kereszténységre és a keresztény értékekre épül: az emberi méltóságra, a szabadságra, az igazságra, az igazságosságra, a felebaráti szeretetre, a házasságra és a családra. Miért törekszik több százezer muszlim Európába, különösen Németországba? Azért, mert – legalábbis egyelőre – demokratikus szabadságjogaink, működő gazdaságunk és társadalmi ellátó rendszerünk van, melyek a *charitas*, vagyis a felebaráti szeretet keresztény értékére épülnek.

1968 óta ez a kultúra önnön keresztény alapja ellen harcol, és többé nem engedi, hogy saját vallásunkkal, nemzetünkkel és családjainkkal azonosuljunk, és azt meg is védjük.

A jó hír az, hogy fokozódik az ellenállás az önpusztítás ezen útja ellen. Néhány példa:

⁴¹ <http://www.intoleranceagainstchristians.eu>

Tizenháromnssm európai állam a házasságot egy férfi és egy nő szövetségeként határozta meg alkotmányában (Fehéroroszország, Bulgária, Horvátország, Litvánia, Lettország, Moldávia, Montenegró, Lengyelország, Szlovákia, Szerbia, Ukrajna, Magyarország).

Németországban 200.000 polgár petíciót nyújtott be 2014 elején Baden-Württemberg tanterve ellen, amely azzal a céllal kívánja átnevelni a diákokat, hogy „fogadják el a szexuális sokszínűséget”. 2014 óta egyre nagyobb tüntetések szerveződnek ez ellen.⁴² A tantervet jelentősen módosították, Schleswig-Holsteinben pedig teljesen vissza is vonták, mivel az „nem alkalmas az iskolai bevezetésre”.

Franciaországban „Manif pour tous” néven tömegmozgalom indult 2013-ban, amely azért harcol, hogy a gyermeknek joga van ahhoz, hogy legyen apja és anyja, valamint a „homo-házasság” és a gender ideológia államilag előírt iskolai bevezetése ellen. Több mint egy millió ember vonult az utcára. Azt ugyan nem tudták megakadályozni, hogy a Hollande-kormány törvényesítse a „homo-házasságot”, de folytatják ellene a harcot.

A litván parlament kitiltotta az LMBTstb propagandát az iskolákból.

Lengyelországban 10.000 polgár tüntetett augusztus 30-án a „családra nevelés” című tantárgy megtartása mellett és a „sokszínűség tiszteletét előmozdító nemi felvilágosítás” ellen. A tüntetés sikerrel járt: a kormány tervét visszavonták.

Norvégiában Harald Eia komikus a homo-házasság egyenjogúsításának paradoxonát⁴³ és a nemek kutatóinak tudománytalanságát mutatta be videóiban, melynek hatására a norvég kormány beszüntette a nemek kutatásának támogatását.

A svájci Luzernben a Szexuálpedagógia Kompetencia-központja az általános tiltakozások hatására bezárt.

Magyarországnak 2012 óta olyan keresztény alkotmánya van, amely a házasságot egy férfi és egy nő kapcsolataként határozza meg, az életet pedig a fogantatástól a természetes halálig védelmezi.⁴⁴ 2018 őszén a kormányzat törölte az Eötvös Loránd Tudományegyetem

Társadalomtudományi Karán a „társadalmi nemek tanulmánya” mesterszakot a felsőoktatásban szerezhető képesítések jegyzékéből.

Valahányszor ellenállás mutatkozik a „nemek közti egyenlőség” politikájával és a fiatalok szexualizálásával szemben, az Európai Unió valamennyi rendelkezésre álló hatalmi eszközével igyekszik letörni azt. Ugyanakkor létrejött egy európai hálózat, amely kitűnően

⁴² www.demofueralle.de

⁴³ <https://www.youtube.com/playlist?list=PLPPa8aTP2j2MPyEzYwqmCOMHLi1bmu95e>

⁴⁴ Az alaptörvény az ún. objektív életjog alapján változatlan formában szemet húny a címe szerint „a magzati élet védelméről” papoló abortusztörvény nemzeti vészorszakot eredményező életellenes gyakorlata felett. Lásd ehhez Hámori Antal: *A magzati élet védelme Magyarország Alaptörvényében* http://www.hrb.hu/2011/mbsz/3_4/HAMORI_Antal_A_magzati_élet_vedelme.pdf

képzett, hozzáértő emberekből áll, és az EU struktúráin belül minden lehetőséget kihasznál, hogy az EU gender célkitűzései ellen harcoljon.⁴⁵

A kultúrforradalmárok kezdenek aggódni a növekvő ellenállás miatt. A német Szociáldemokrata Párt világszerte tevékeny Friedrich-Ebert Alapítványa a következő címmel tett közzé jelentését Budapesten:

*A gender mint szimbolikus ragasztóanyag: a konzervatív és szélsőjobboldali pártok helyzete és szerepe a gender-ellenes európai megmozdulásokban*⁴⁶. Ebben a dokumentumban a francia, német, magyar, lengyel és szlovák gender-ellenes mozgalmakat elemzik.⁴⁷ Az alulról szerveződő ellenállás veszélyt jelent a felülről szerveződő forradalomra nézve, ami a jelentés szerzőit aggodalommal tölti el. Mint hivatásos manipulátorok azt javasolják, hogy kerülni kell a „gender” fogalom használatát, és így kell megfosztani az ellenállás mozgalmait a „szimbolikus ragasztóanyagtól”.

Pápák és püspökök a gender ideológia ellen

A Biblia szeretetről, házasságról, nemiségről és családról szóló örömhírével összhangban 2013 és 2014 évfordulóján Szlovákia⁴⁸, Lengyelország⁴⁹ és Horvátország⁵⁰ püspökkari konferenciái, valamint a svájci Chur⁵¹ püspöke határozott hangú körlevelet jelentett meg a gender ideológia ellen. Bemutatják, hogy Isten az embert a szeretet királyi útjára hívja, és a házastársi szerelem azt a szeretetet jeleníti meg, amellyel Isten szereti az embert. Különösen II. János Pál pápa enciklikáira hivatkoznak, aki *A test teológiája* című előadássorozatával új mélységben világította meg az értelmes és boldog élet bibliai üzenetét. Ferenc pápa számtalanszor foglalt állást a gender ideológia ellen, melyet „ördögi ideológiának” nevezett. 2015 októberében a római püspöki szinóduson a német kivételével valamennyi nyelvi csoport elítélte a gender ideológiát.

⁴⁵ <https://agendaeurope.wordpress.com>

⁴⁶ Kováts Eszter és Maari Pöim (szerk.): *Gender as Symbolic Glue: The position and role of conservative and far-right parties in the anti-gender mobilizations in Europe*, Friedrich Ebert Stiftung, 2015. július, 146. old. Felelős kiadó: Ernst Stetter, Secretary General of the Foundation for European Progressive Studies (FEPS). Szerzők: Gaël Brustier (Franciaország), Alice Blum (Németország), Félix Anikó (Magyarország), Weronika Grzebalska (Lengyelország), Petra Durinova (Szlovákia), Pető Andrea (epilógus). Link: <http://library.fes.de/pdf-files/bueros/budapest/11382.pdf> (utolsó megtekintés 2015. július 30-án).

⁴⁷ A szerző (G. Kuby) nevét tizenegyszer említik.

⁴⁸ http://www.familiam.org/pls/pcpf/v3_s2ew_consultazione.mostra_pagina?id_pagina=5708.

⁴⁹ <http://torontocatholicwitness.blogspot.ca/2014/01/the-polish-bishops-conference-denounces.html>

⁵⁰ <http://torontocatholicwitness.blogspot.de/2014/11/croatian-bishops-conference-denounces.html>.

⁵¹ http://www.bistum-chur.ch/wp-content/uploads/2013/12/Wort_des_Bischofs_VIII_2013.pdf

A Kúria és bíborosi kollégium előtt tartott 2012. december 21-i karácsonyi beszédében XVI. Benedek pápa a rá jellemző éleslátással utalt „a gender elmélet hamis voltára“, és arra az „antropológiai forradalomra“, amelyet megvalósít. A következőket mondta:

Ha mindeddig úgy véltük, hogy a család válságának oka az emberi szabadság téves felfogása, ma már látjuk, hogy maga a létről alkotott elképzelésünk kérdőjeleződik meg, vagyis az, hogy mi is az ember valójában. ... az ember nemét többé nem természeti adottságnak tekintik, amelyet az embernek el kell fogadnia és értelemmel kell megtöltenie, hanem társadalmi szerepnek, amelyet ki-ki magának választ, míg eddig a társadalom jelölte ki számára. Nyilvánvaló, hogy ez az elmélet és a mögötte húzódó antropológiai forradalom mindenestül téves. Az ember tagadja önnön természetét, és úgy dönt, hogy nem olyan dologról van szó, ami adottság, hanem olyanról, amit maga hoz létre. ... Ha a környezetünkről van szó, akkor a természet manipulálását károsnak tartjuk, ha viszont az emberről, akkor magunk manipuláljuk azt. Kétségbe vonjuk, hogy Isten az embert két egymást kiegészítő alakban – férfinak és nőnek – teremtette. Ha azonban nem létezik a férfi és a nő teremtésben meghatározott kettőssége, akkor a család – mint a teremtés által adott valóság – sem létezik többé. Ekkor viszont a gyermek őt megillető eddigi helye és méltósága is elvész. ... Ha az alkotás szabadsága önmagunk megalkotásának szabadságává válik, akkor magát a Teremtőt is megtagadjuk, végül pedig az embert is megfosztjuk attól a méltóságától, hogy Isten teremtenye és képmása. Aki a családjáért harcol, az emberért harcol. És azt is látjuk, hogy ahol tagadják Istent, ott az ember méltósága is megszűnik. Aki Istent védelmezi, az az embert veszi védelmébe.⁵²

A keresztények feladata

Soha az emberiség eddigi történelmében nem történt meg, hogy stratégiai politikai programokkal az egész világon támadást indítottak volna az ember kétneműsége és az erre épülő társadalmi rend ellen. A Biblia első oldalán ezt olvassuk:

Megteremtette tehát Isten az embert a maga képére; saját képére teremtette őt, férfinak és nőnek teremtette őket. Isten megáldotta őket, és azt mondta nekik: »Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be a földet!« (Ter 1,27-28).

⁵² http://w2.vatican.va/content/benedict-xvi/de/speeches/2012/december/documents/hf_ben-xvi_spe_20121221_auguri-curia.html

Ezzel az egzisztenciális támadással a keresztény ember csak akkor tud szembeszállni, ha valóban a keresztény hite szerint él, vagyis:

- Nemi életünk megfelel Isten parancsolatainak. Máskülönben nem tudjuk felismerni az igazságot, és indítékunk sem lesz, hogy elkötelezzük magunkat ebben a harcban.
- Nekünk is világosan kell látnunk a nemiség, a házasság és a család dolgaiban. Óriási tudásanyag áll rendelkezésünkre ehhez, különösen VI. Pál, II. János Pál és XVI. Benedek enciklikái (*Humanae Vitae*, *Familiaris consortio*, *Deus caritas est*), valamint II. János Pál műve, *A test teológiája*.
- Élő kapcsolatban vagyunk van Jézus Krisztussal a szentségek, az imádság és Isten igéje által, és így le tudjuk győzni félelmünket, és engedelmeskedni tudunk a Szentlélek sugallatainak és vezetésének.
- Őszintén keressük Isten akaratát.
- Kapcsolatrendszerként építünk olyan emberekkel, akik elkötelezték magukat ebben a harcban. Minden országban több száz olyan keresztény csoport létezik, amelyek a társadalom minden szintjén a házasságért és a családjáért küzdenek.

Vajon fel fog-e ébredni Európa, és rá fog-e eszmélni keresztény gyökereire, amelyekből nagyszerű kultúra sarjadt, olyan kultúra, amely tiszteletben tartja minden ember méltóságát, védelmezi a vallás- és szólásszabadságot, garantálja a jogbiztonságot, valamint anyagi jólétet és példátlan társadalmi ellátó rendszert teremt? Vagy el fog tűnni az iszlám többségű multikulturalizmusban? Mindenki tehet azért, hogy az európai kultúra forrásából ismét élő víz fakadjon fel.

Gabriele Kuby

Vatikáni „oroslánok” gender-bírálata

2019. június 10-én a Katolikus Nevelésért Kongregáció közreadott egy 30 oldalas iratot, melynek címe:

„Férfinak és nőnek teremtetten őket”, alcíme

„Válaszoljunk párbeszéd útján a gender-elmélet nevelést érintő kérdéseire”.

A gender-elméletnek a nyugati társadalmakban az utóbbi húsz évben tartott diadalmenetei óta a Vatikán most először adott ki olyan iratot, amely nyíltan visszautasítja ezt az ideológiát azzal, hogy kimondja azt az egyébként teljesen nyilvánvaló tényt, hogy a Nemző-Teremtő Isten az embert *“férfinak és nőnek teremtette”*. A dokumentumot mindazoknak ajánlják, akik *“az élet keresztény ihletétől áttelelkesülten”*, *„a nevelés terén, főként katolikus iskolákban gyakorolják hivatásukat.”*

Első pillanatban úgy érezzük, mintha a gender-elmélet romboló hatásának leleplezésével végre valami frissítő fuvallat érne bennünket. Ez az ideológia *“tagadja a férfi és a női természetben meglévő különbözőséget és kölcsönösséget, amikor olyan társadalom képét varázsolja elénk, amelyben semmi különbség nincs a nemek között, ebből következően pedig szét is rombolja a család létét képező antropológiai alapot.”* (2. §) Ez szemben áll *„az emberképnek azzal a keresztény látomásával, amely az ember nemiségét a személyiség nélkülözhetetlen alkotórészének tartja.”* (4. §)

A gender-elmélet kialakulása világosan levezethető a XX. századi, új antropológiai elméletektől egészen napjainkig, amíg ez az új ideológia radikálisan el nem választja egymástól a biológiai nemi adottságok (*sex*) és a szexuálszociális irányultság (*gender*) fogalmait. *“Ez az elválasztás érhető tetten mindazoknak a változtatási javaslatoknak a gyökerénél, amelyeket az úgynevezett*

‘szexuális irányultságok’ címszó alatt határoznak meg és amelyeknek immár semmi közük sincs a férfi és női nem közötti különbségekhez (elsődleges vagy másodlagos nemi jellegekhez), így aztán bármilyen más alakot is magukra ölthetnek, mely formát egyedül a radikálisan öntörvényűnek tekintett egyéni szeszélye határoz meg.” (11.§) „A gender-elmélet -főképp annak legszélsőségesebb megnyilvánulása - a természetestől való fokozatos elszakadásról szól. A természettől való elfordulás során olyan abszolút lehetőséget igyekszik megragadni, amely az emberi szubjektum által táplált érzések önkényes döntésén nyugszik.” (19.§)

Nyilvánvaló, hogy az efféle emberkép a család teljes megsemmisülésével jár. Szétzilálja a rokoni kapcsolatokat, az öntörvényű egyén pedig elveszti helyét a családfán, mivel kapcsolatait kizárólag az ő megérzései és vágyai alakítják, melyeken azonban bármikor változtathat. Ez nyilvánul meg a családszerkezetnek abban a szétzilálásában, mely az „egyenlő értékű” családszerkezetek “sokféleséget” propagáló formáiban – az egyedülálló (szigli), az összefoltozott (patchwork) és a “szivárvány”-családokban – érhető tetten. E forradalom áldozatai azok a gyermekek, akik elvesztik azt a helyüket, ahová kötődhetnének és ahol nevelkedhetnének. A művi beavatkozás módszereivel manipuláló gyermekgyártás képviselői, akik a fentiek szerint leírható családokat mintegy előre eltervezett módon *csinálják*, ma már azt is tagadják, hogy a gyermeknek joga van a maga biológiai apjához és anyjához.

Az irat nem hagy kétséget afelől, hogy a szülőket megilleti a gyermekeik nevelését biztosító jog és felelősség, kiváltképpen a legérzékenyebbnek számító nemi nevelés terén. (37.§)

Eddig tehát rendben is lennénk. Csakhogy a gender-ideológia bírálata e jámbor iránymutatásban jelenik meg: *“a párbeszéd útján”*. De vajon kivel folytathatnánk párbeszédet? Milyen úticéllal tegyük ezt és milyen reményben?

Egy párbeszédhez kell néhány, közös útirányt, *„egyetértést szolgáló pont”* is. Ilyen találtak *„abban a dicséretes szándékban, hogy küzdeni kell a jogtalan megkülönböztetés minden megnyilvánulása ellen.”* (15.§) De vajon mi sorolható a *„jogtalan megkülönböztetés”* körébe és mi nem egy oly korban, amikor embereket törvénnyel üldöznek csak azért, mert föllépnek *“az ember ekológiája”* (XVI. Benedek) érdekében, s mert védelmezik ennek legigazibb természetét és a teremtés rendjében elfoglalt alapvető helyét?!

Egy másik *„egyetértést szolgáló pont”* bukkan fel *„a nőiség értékei”, “az érzelemgazdag, kulturális és lelki anyaság”* terén, amely *„felbecsülhetetlen értéket jelent az egyének és a társadalom jövője szempontjából is.”* (18.§) De vajon tényleg van-e közös alap a megegyezéshez azokkal a gender-feministákkal, akik mindent elkövetnek, hogy aláássák az anyaság szociális feltételeit és akik az abortusz „emberi jogáért” harcolnak?! Vajon a **jelen** történelmi pillanatban van-e

bármilyen jel arra, hogy afféle kölcsönös megegyezés keretében figyelhetünk a másik oldal álláspontjára és elfogadhatunk abból bármennyit is?

Egy saját, személyes tapasztalatom azt mondhatja velem, hogy nincs erről szó. 2018-ban felkérést kaptam a Bécsi Műegyetem gender-tanszékétől, hogy részt vegyek egy általuk szervezett nyilvános vitán. Öt, gender-tanulmányokat oktató professzor azonban sorra visszautasította az esemény szervezőjének felkérését. Végül ugyan mégis talált valakit, de neki csak alacsonyabb tudományos minősítése volt. Amikor rám került a sor, hogy előadjam a mondandómat, megszólaltak a tűzjelző készülékek, és ezek hangjára előírás szerint el kellett volna hagynunk az épületet. A vitapartner hölgyel tervezett párbeszéd azonban nem a szirénák hangja miatt, hanem azért vált lehetetlenné, mert a hallgatóság minduntalan a szavamba vágott és üvöltözött vagy éppen sikoltozott. 1968-ra emlékeztető, *déjà vu* élmény volt.

Mivel a gender-elmélet föladata, hogy a kutatás elfogulatlan módszertani eszközeivel keresse a biológia, az orvostan, az idegtudomány és a pszichológia tudományos igazságait, kénytelen volt a társadalom lelkiismeretének manipulálásához folyamodni. Téveszméinek gyakorlati kivitelezését a törvényes kereteket adó totalitárius erőszak biztosítja számára úgy, hogy például karaktergyilkosságokkal lehetetleníti el mind közösségi, mind anyagi értelemben a diktátumait el nem fogadó magánszemélyeket. Ez a szándékuk ér

révbe a szólásszabadság törvények általi megkurtításával, a keresztények vallásszabadságának megcsonkításával, és gyermekeinknek az állam által kötelezővé tett szexualizálásával is.

A szexuális magatartást érintő erkölcsi szabályok teljes eltörlése (ez ugyanis a gender) ellen a legjelentősebb védőbástya eddig a Katolikus Egyház *volt*. Mondom: „*volt*”, mert a gender-ideológia a szexuális forradalom elméletének álruhájában már megtámadta az Egyházat is. Amikor a 70-es években iskoláinkba bevezették az élvezetközpontú szexuális felvilágosítást, még volt elég ereje az Egyháznak arra, hogy ellenállásra szólítsa a hozzá hűségeseket.

De az Egyház mulasztott... és mulasztott... és azóta is folyton mulaszt. Szent II. János Pál pápa gazdag tanítását sutba dobva nem fejlesztett ki keresztény utat az Összefoglaló Szexuális Felvilágosítás leváltására; nem alapított egyetlen intézményt sem azért, hogy ott olyan tanárokat képezzen ki, akik a nemi élettel kapcsolatos ismereteket a házassággal és családalapítással összefüggésben oktatják; de még a saját, katolikus iskoláiban sem ragaszkodik a katolikus oktatáshoz és neveléshez; e területet föladván minden küzdelem **nélkül** lehetővé tette ellenségeinek ennek megszállását. Azok a szülők pedig, akik valahogy mégis megpróbálkoztak azzal, hogy megvédjék gyermekeiket, csak alig-alig és csak nagy nehezen kaptak ehhez támogatást papjuk vagy püspökük részéről.

És hogy miért hagyott föl a Jó Pásztor Egyháza azzal, hogy megvédje nyáját, főként pedig az ifjabb nemzedéket, a farkasoktól? Mert nem fogadta el a Szentatya, VI. Pál 1968-ban közreadott enciklikájának, a *Humanae Vitae*-nek azt a buzdító felhívását, hogy őrizze meg a nemiségnek a Teremtésben megnyilvánuló és annak jó rendje szerinti értelmét, vagyis az *életfakasztást*! Mihelyt tudatosan elválasztották egymástól a nemzést és az életfakasztást (ami lehetővé vált a fogamzásgátló tabletták közbeiktatásával) szélesre tárták azt az ajtót is, melyen át minden egyéb eszköz is bezúdulhatott a test nemi gyönyörének kielégítése céljából.

Fél évszázad telt el azóta, és az Egyház talán eddigi legmélyebb válságába zuhant. Ennek egyik oka, hogy elállt attól a tanításától, egyszersmind annak a megkövetelésétől, ami a kereszténység legkorábbi kezdetei óta a pogány környezetben kialakuló keresztény élet sajátos megkülönböztető jegye volt: nemi életre csak egy férfi és egy nő között, házasság keretében kerülhet sor!

Azok, akik meg akarják változtatni az Egyháznak ezt a házasságról, a családról és a nemiségről szóló évezredes tanítását, most kész örömmel kapnak azon az alkalmon, ami azzal a kiterjedt botrányral adódott, amit szexuális bántalmazást megvalósító papok követtek el túlnyomórészt fiatal férfiak sérelmére. A Marx bíboros által kezdeményezett, úgynevezett „*zsinati folyamat*” közben arra törekszik, hogy a katolikus tanítás feleljen

meg azon gyér létszámú, „eltérő” szexuális irányultságú, **törpe** csoportok elvárásainak, amelyek **már most is** óriási támogatást élveznek a sajtó, a törvényhozók és a nagyhatalmú civil szervezetek részéről.

Ez a „*zsinati folyamat*” már rég megjelent a katolikus iskolákban. Erre csak egy példa az, hogy Klaus Mertes jezsuita pap, a németországi, elitnek számító Szent Balázs Katolikus Kollégium igazgatótanácsának elnöke nyilvánosan kijelentette:

„Az a harc, ami világszerte folyik a homoszexuálisok jogaiért, olyan küzdelem, ami miatt érdemes az egyházban maradnunk.”

A Katolikus Nevelésért Kongregáció megnyilatkozásában nyoma sincs annak, hogy vatikáni készítői legalább e kései órában föl akarnának ébredni és küzdeni akarnának a következő nemzedéknek azért a jogáért, hogy megfelelő tudást és nevelést kaphassanak azon vágyuk megvalósítása érdekében, hogy szerethessenek és családjuk legyen. Pedig ez a Katolikus Egyháznak létérdeke lenne, amit azonban csak akkor tudna megőrizni, ha illetékes vezetői valóban tenni akarnának és képesek lennének elkötelezni magukat egy megújulás útján ismét kereszténnyé váló Európa mellett...

Ez a vatikáni irat most olybá tűnik, mint valami fogatlan oroszlán. Időnként morog ugyan valamit, de aztán „párbeszédre” szólít és mancsot nyújtogat azok felé, akik el akarják rabolni tőle a kölykeit.

1968-ban Dietrich von Hildebrand német filozófus adta ki könyvét, amelynek címe: *Trójai faló Isten Városában*. Ebben arról a „nagy, világi téveszméről” beszél, mely azt állítja, hogy napjainkban *“a vallásnak kell alkalmazkodnia az emberhez, nem pedig az embernek a valláshoz.”*

Nyugat-Európa látható Egyháza ma agonizál. A már elhalt növényi részek alatt mégis új sarjak zöldje virít. Világszerte keresztény kezdeményezések ezrei szöknek szárba és tesznek tanúságot az élő Krisztus új és hű tanítványokat megszólító erejéről. Ők azok, akik hisznek abban, hogy a Nemző-Teremtő Isten és az ellene lázadó ember közötti háborút – ahogy az már lenni szokott – most is az Isten nyeri meg.⁵³

Antigenderista eskü *az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében*

⁵³ Az ügyet bemutatja és az ítéletet a sértettel együtt értékelte Gaudi Nagy Tamás a Turul Televízió csatornáján. Mivel azonban ezt a Facebook szólásszabadságot üldöző cenzorai törölte, ez jelenleg csak itt nézhető és tölthető le: <https://www.swisstransfer.com/d/6f375c36-1974-41b7-8b9c-b7edfdd5eb4f>

Imádva borulok le előtted Teremtő, Megváltó és Megszentelő Istenem! Elismerem, hogy minden, ami létezik, a Te teremtményed, aki a nemlét sötétjéből puszta akaratoddal, végtelen és ingyenes szeretettel hoztad elő a létezőket, az embert pedig saját képedre (személynek) és (megtestesült Szent Fiadban) a saját hasonlatosságodra teremtetted. *Férfinak és nőnek teremtetted* és megáldottad őket (ld. Ter 1,27-28).

Ígérem és fogadom, szent esküvéssel elkötelezem magamat, ó Emberszerető, hogy teljes meggyőződéssel a Te dicsőségedre és az emberek megmentésére minden erőmmel minden pillanatban megvetem, elítélem a gender-elmélet minden tételét és akár életem árán is harcolok ellene.

- 1.Elítélem az ember leépítésének azt az átkos elgondolását, mely szerint az ember biológiai nemétől függetlenül választhat más nemet pszichéjének és társadalmi vonatkozásainak területén, hogy aztán ahhoz testileg is átszabja magát.

2.Elítélem ennek a sátáni romlottságnak, ennek a beteges eszmének mindenféle terjesztését a politikai életben, a nevelésben, az orvoslásban, a sajtóban, a szóhasználatban, az öltözködésben, a viselkedésben és mindenféle megnyilatkozásban.

3.Nem szavazok azokra a politikai pártokra, nem állok azon civil szervezetek mellé, nem támogatom sem lelkiileg, sem anyagilag azokat az egyesületeket, vállalkozásokat, amelyekben akár csak a leghalványabbban is megjelenik ennek az egészségtelen tanításnak a csírája.

4.Semmiféle „másságot” nem tisztellek, mely eltér az ember egészséges életfelfogásától, Isten törvényeitől, de felebarátomat szeretem. Semmiféle rossz hajlamú embertársam személyét meg nem vetem, sőt tiszta szeretettel szeretem és igyekszem szolgálatára lenni gyógyulásában, de ha gyógyulni nem akar, akkor is Krisztus szeretetével szeretem.

5.Keresztény testvéreimnek, akik
önazonosságuk zavarodottsága miatt
szenvednek, nem csak a gyógyulás útját
igyekszem megmutatni, elvezetve őket
egészséges gondolkodású orvosokhoz és
lélekgyógyászokhoz, hanem Krisztus
főnséges ismeretében a szüzesség útját mint
gyöngeségeik felmagasztalását mutatom be
a Szentegyház tanítása alapján, mint amit
akár szerzetesi közösségen élve és a
felszentelt papi hivatáson kívül is (ha
férfiak) választhatnak és valósíthatnak meg
a világban másokért élő elkötelezettséggel.

6.A gender-elmélet irányába tett mindenféle
„érzékenyítésre” azonnal válaszolok.
Társaságban, a rokonságon belül, a
társadalmi élet minden szintjén, főleg az
Egyházban bátran képviselem a Nemző-
Teremtő Isten akaratát, Jézus Krisztus és
egyháza tanítását és az irgalom
Szentlelkének kiáradását minden, bűneitől
szabadulni akaró testvérem előtt.

7. Mindent, ami rejtetten ezzel az embert leépíteni akaró és zsarnokian fellépő gender-elmélettel napjainkban összefügg, és ami kapcsolatba kerül vele a jövőben, az emberi élet nevében a Nemző-Teremtő Isten dicsőségére, gyűlölök, megvetek, elítélek. A házasság átértelmezésére irányuló összes kísérletet elutasítom. Isten akaratával és az ember természetével összhangban csak egy férfi és egy nő életre szóló, monogám, gyermekek iránt nyitott kapcsolatát ismerem el házasságnak. A homoszexuálisok, bi-, transz-stb. szexuálisok kapcsolatát semmilyen körülmények között nem fogadom el házasságnak. Ezzel semmiféle hátrányos megkülönböztetést nem valósítok meg velük szemben, pusztán védem azt az intézményt, amely mind az egyén, mind a társadalom életének alapja, és amely nélkül mind az egyén, mind a társadalom elzüllik és tönkremegy.

Elítélem azt, hogy ún. azonos nemű élettársak gyermeket nevelhessenek, mert nem a felnőtteknek van joguk gyerekhez, hanem a gyereknek van joga szülőkhöz: édesapához és

édesanyához. Az árva vagy elhagyott gyerek szentségi, felbonthatatlan házasságban élő egy férfi és egy nő által történő örökbefogadása olyan cselekedet, amellyel magát Jézust fogadják a családjukba. Az így befogadott gyermek akkor sem „mostoha”, ha a szülőknek biológiai szempontból nem utóda, hanem sokkal mélyebben, a biológiai szint előtt, fölött, mögött létező Teremtő Isten akarata szerint vált családtaggá, így az őt befogadó szülők közös szándéka nyomán örökbefogadott gyermekké, apává és anyává édesülhetnek úgy, hogy mindez biztosítsa a gyermeknek azon a jogát, mellyel a saját nemiségének kiteljesedése is megtapasztalható lesz neki a szülei életében. (ld. Lk 9,48)

A nehezített fogantatással küzdő házaspárok, még ha nem is születhetett vér szerinti gyermekük, a gyermektelenséget Jézus Krisztusban ne csonkaságnak éljék meg, hanem a kiteljesedésnek abban a mértékében, ahogy egyre mélyebben megismerik Jézus Krisztus végtelen teljességét és szemlélik a Szent Család életét.

Uram Istenem, segíts meg engem mint bűnös,
és szintén sok-sok rossz hajlammal küzdő
gyermekedet, hogy amikor egy, a Sátán és
csatlósai által fölkarolt és terjesztett bűnös
hajlamot másokban rossznak ítélek, ugyanúgy
bűnösnek ítéljem a pletykálkodásra, a
rágalmazásra, a hazugságra, a gőgre és
hiúságra vivő vétkes hajlamokat önmagamban
is.

*Uram, Jézus Krisztus, Isten Fia,
könyörülj rajtam bűnösön!*

Barsi Balázs OFM

Megfogalmazva 2017. augusztus 21-én, Szent X. Piusz
pápa napján, a 7. pont frissítve 2018. április 20-án

•

Életfogytig jogerősen – boldogtalanok

Végző Gabriele Kuby: *Gender*.

A családot szétromboló ideológia című könyvéhez

Két évvel ezelőtt azt kérdeztem Vona Gábortól, a Jobbik Magyarországért Mozgalom elnökétől a párt programja iránt érdeklődő értelmiségiek soltvadkerti találkozóján, vajon nem lenne-e helyénvaló a nemzeti és keresztény értékeket hangoztató politika részéről, ha fellépne a dögvészt terjesztő, természet-, isten- és nemzetellenes másság hazai megnyilvánulásai ellen. A pártvezető válaszából hamar kiderült, hogy másként működnek érzékszerveink. Az ő szaglóiidege illatnak érzi azt, amit én bűznek. Az ő szeme szépnek látja azt, amit én rúttnak. Az ő szája néma marad, amikor szerintem kiáltani kellene, az ő füle pedig nem csak a magzatok szívhangját, hanem a terhessé tett és abortuszra kényszerített anyák sikoltását sem hallja... Kérdésemre, hogy vajon miért nem veszi fel programjába pártja a homoszexuális propaganda egészségmegőrzést szolgáló ellensúlyozását, ezt a választ adta: - *Virágozzék minden virág!*

Hát ez meghökkentett. Egy magát jobboldali elkötelezettségűnek beállító párt első embere a Kínai Kommunista Párt egykori korifeusának Mao-Ce-tungnak 1956-ból való jelszavát veszi kölcsön, amelyről minden egészségesen gondolkodó ember tudhatja, hogy e szólamban valami sántít! Mindenekelőtt az, amit a francia dekadens költő, Charles Baudelaire *Fleur du Mal* című verseskötete óta tudunk: hogy a romlásnak, pusztulásnak, de még az „ördög öreganyjának” (Gyöngyösi Márton) is vannak, mégpedig halált hozó virágai. (A francúzban szenvedő költőt prostituáltaknak, drogfogyasztóknak és egyéb kétes egzisztenciáknak szánt lírai „virágai” miatt istenkáromlás és erkölcsgyalázás vádjával fogták perbe egy, a mainál még egészségesebb Franciaország hatóságai...) De mi, akik a Magyar Ugaron élünk, francia költők nélkül is tudjuk, mily veszélyesek lehetnek kultúrnövényeinkre a gazok-gyomok virágai! S ha még ehhez hozzáteesszük, hogy már Szent II. János Pál pápa is világméretű veszélyt látott a szabadon virágzó halál civilizációjának előretörésében és mily nagy féltéssel bízott az élet kultúrájának védelmére, összeáll a kép: a jobb sorsra érdemes Jobbik pártvezetőjének fogalma sem volt, milyen kihívás napjaink döntéshozóinak a természet négymilliárd éves, sokasodással

megmaradásra serkentő alaptörvényének megismerése, és az ennek figyelembe vételével kialakított *biopolitika* személyes elköteleződéssel is hitelesített képviselője!

Külön, nemzetpolitikai szintű elemzést érdemelne, hogy a Magyar Országgyűlés „honatyái” és „honanyái” a lopakodó halál civilizációjának szolgálatában miként árulják el a *közjó* (*bonum commune*) alapját képező testi és lelki termékenység túlélésünket biztosító nemzeti érdekeit. A bevezetőben említett politikus neve után még hosszan sorolhatnánk azoknak a törvényhozóknak a neveit, akik egy életellenes, heródesi rendszer működtetői.

Aki érti a szavakat, az tud beszélni akkor is, ha néma, mert a dolgok és fogalmak jó vagy rossz rendjéről tud véleményt alkotni, így képes ezt a rendet a maga gondolataival hatékonyan fenntartani vagy éppen lerombolni. Az ókori Róma eszményként ünnevelt közéleti emberképe szerint a rendes ember olyan, közjót szolgáló állampolgár (M.T. Cicerónál: „*vir bonus, dicendi peritus*” – „jó és szónoklatban is jártas férfi”), aki magán- és közéleti minőségét tekintve maga is jó, egészséges ember. Ezen értékrend mellett elkötelezett álláspontját pedig úgy adja elő, hogy azzal a társadalmat jó irányba tudja befolyásolni. De ugyanez az ősi bölcsesség figyelmeztet arra is, hogy – vigyázat! – a sima szájú, folyékonyan beszélő, tudományát körmönfont ravaszsággal alkalmazó szónok (a „*vir malus*” vagyis a „rossz férfi”) kimagasló kommunikációs képességét helytelen célok elérésére is felhasználhatja. Képes tehát arra is, hogy megnyerő fellépésével és beszédével jónak állítsa be a hitvány, gonosz, kifejezetten káros jelenségeket vagy éppen személyeket is! Napjaink csűrő-csavaró, szavakat és fogalmakat, ezzel együtt pedig egész emberképünket is átértelmező mozgalmak éppen ezzel a technikával élnek, amikor a sötét rosszat a jó szivárványos színeibe, az igent a nem, a nemet pedig a nemtelen rongyaiba öltöztetik. Képviselői még „búzkék” is e megtévesztő és kártékony műveleteikre. Egyértelmű figyelmeztetés viszont, hogy az általuk szorgalmazott **’búzke’**-ségnek (angolul: **’pride’**-nak) az eredete magához a **’búz’**-hoz kötődik! Erről egy nyelvtudományi alpmű, a Magyar etimológiai szótár adja ezt a tájékoztatást: „büszke – ‘rátarti,

gőgös'. Származékai: büszkeség, büszkélkedik. **A bűz főnévből jött létre -ke kicsinyítő képzővel (mint hetyke) annak alapján, hogy a gőg éppoly visszataszító, mint a kellemetlen szag.** Más vélemény szerint a ~ ember gyakran fintorgatja meg, „fenn hordja” az orrát, mintha bűzt szagolna, mintha bűdösnek tartana mindenki mást, s innen a szó származtatása.”

A romlottságra és pusztulásra utaló bűzzel szemben az életet és egészséget jelző illat, az emberi hiúság alkotta 'büszkeség'-gel szemben az Isten-képmást tükröző *méltóság* tényei konkrét valóságon innen és túl is, akár a tudatunktól függetlenül is léteznek.

Természetükből fakadóan (s nem az ember által körülírt, többnyire átmeneti időre alkotott szavak függvényében) akkor is diadalmasan megnyilvánulnak, ha némely egyének, mozgalmak vagy akár egész politikai-ideológiai rendszerek rejtett vagy nyílt erőszakkal igyekeznek ezen értékfogalmakat elfedni, megmásítani, meghamisítani. És persze a természettörvény diadalmas érvényesülésének igazolására tucátjával sorolhatjuk a klasszikusnak számító ókori bölcseket. Vegyük elsőre azt a római közmondást, mely szerint *akkor is újra meg újra visszatér a természet, ha akár furkóval akarjuk elkergetni. (Naturam expellas furca, tamen usque recurrit.)*

És hogy e bölcs mondás mellé szemléltető példát is hozzunk, idézzük fel a görög mondavilág legvitézebb alakjának, Akhillésznek az esetét! A Trója ellen készülő, öldöklő háborúból anyja meg kívánta menteni gyermekét, ezért női ruhába öltöztette. Az ifjúnak tehát afféle nemváltoztató transzvesztitaként kellett élnie Lükomédész király lányai közt. Odüsszeusz hírt kapott a különös műtétről, és kereskedőnek öltözve drága kelméket, ékszereket és egyéb női csecsebecséket vitt a lányokhoz eladásra. A portéka közé azonban – mintegy véletlenül – egy kardot is odadoztak. Amikor aztán egy előre megbeszélt terv szerint Odüsszeusz harcosai a palota előtt harci kiáltást hallatva fegyvereiket is megcsörgették, a lányok – természetes félelemérzésüktől indítva – sikoltozva menekültek. Az egyedül ott maradó „lány” azonban a kard után nyúlt, hogy a támadókkal szemben *megcselekedje biz azt, mit követelt a maga – férfias természete!*

Később pedig a saját elhatározásából dicsőséggel vett részt a görög városállamok Trója elleni hadi vállalkozásában is. (Mily kártékony nemi sztereotípiá, micsoda nőellenes gyűlöletbeszéd! – jajdulhat fel napjainkban a „gender mainstream”-ben lubickoló Törvény- és törvénytíró „más”!)

- De ha már az ókor napjainkban is érvényesnek gondolt alapvető emberi értékeit idézzük, ne hagyjuk ki a drámaíró Szophoklész se! Siegmund Freud pszichoanalitikus elmélete ugyan főként az ún. Oidipusz-komplexus (vagyis a gyermekek ellenkező nemhez tartozó szüleik iránti nemi vonzalmának) illusztrálására használja az *Oidipusz király* című dráma főhősének sorsát, példázata fontos állam- és politika-elméleti tanítást is közvetít. Idézzük hát a drámának azt a szakaszát, melyben a már többszörösen is bűnbe sodródott (apját megölő, anyját feleségül vevő és azzal gyermekeket nemző) király uralmának következményeit mutatja meg:

A város “nagyon megingott és nem tudja fölemelni már / fejét a véres zivatarok poklaiból, / pusztulva földje gyümölcsös bimbóiban, / pusztulva a legelő gulyákban s a nők / meddő szüléseiben, rajt ütött gyűlölt / lázzal a gyújtó isten, a vad dögghalál, / és Kadmos háza megürül, s a fekete / Hadés sirással, jajgatással gazdagul.”

Ebből kitűnik, hogy Théba egész városállama hanyatlásnak indult, mert pusztul benne a növények és állatok világa és a szülni képtelen, meddő nők miatt haldoklik maga az egész emberi közösség is. Kölcsey *Himnuszát* is mintegy megelőlegezve „*halálhörgés, siralom*” zajlik most Thébában ott, hol korábban „*kedv s öröm repkedtek*”. Ahogy a magyar költőnél – „*Hajh, de bűneink miatt gyúlt harag kebledben*” – a görögknél is olyan bűnök miatt sújtja az emberi közösséget a *dögvész* („dögghalál”), amelyeket az uralkodó (eszmeáramlat) a saját népe ősi, isteni eredetű alaptörvényei ellen követ el. A klasszikussá nemesedett Szophoklész szerint e *dögvész* oka az az egyén, aki főleg döntéshozói minőségében (királyként) követ el (akár öntudatlanul is) súlyos bűncselekményt (apagyilkosságot és vérfertőzést). Arra figyelmeztet, hogy a helytelen

tettek a természet síkján is kihágások, és ennek megfelelően erkölcsi súlyuk még hatalmasabb. Az efféle, természet ellen akár öntudatlanul is elkövetett bűnök szándékosság esetén még súlyosabban rombolnak! A vezető ember bűne pedig éppen másoknak rossz példáját mutató jellege miatt válik súlyosabbá...

Intése ez: a politikai döntéshozó Isten és természet törvényeit felforgató, lázadó cselekedetei mindig végveszélybe sodorják a dögvésszel fertőzött, egész közösséget!

Hogy ennek a gondolatmenetnek az érvényességét és időszerűségét lássuk, vegyük most szemügyre, miként értelmezi félre és teszi meg napjaink egyház- és életellenes alapvetésévé F. Nietzsche a görög embereszmény általa korlátlanul szabadnak, kötöttségektől és mindennemű szabálytól függetlennek vélt szerelem-felfogását! Nietzsche kizárólag csak a krisztushívőkre kihegyezett, valóban kemény vádja szerint:

„A kereszténység mérget itatott Érosszal. Ez ugyan nem halt bele, de bűnné korcsosult.”

Michel Foucault strukturalista filozófusnak a szexualitás történetével kapcsolatos monográfiái azonban kimutatták, hogy a kereszténység előtti, pogány kultuszokban is komoly, közjót szolgáló értéket jelentett a nemiséggel kapcsolatos önfegyelem, önuralom, önmegtartóztatás, a házasság előtti tisztaság, a szüzesség, illetve a házasságon belüli hűség értékszempontja. Ha mindehhez hozzávesszük azt is, hogy a világvallások mindegyike – köztük a minden földrészen lehengerlő népesedési többlettel előretörő iszlám – kifejezetten becsüli, olykor mintha kegyetlen szigorral ellenőrizné a szabályozott, általa bevallottan hódító fegyverként is használható nemi viselkedést és termékenységét, akkor érthetetlennek tűnik a még újpogány szempontból is megkérdőjelezhető filozófus valláserkölcsei ítéltetése. Ugyanakkor – feltéve, de meg nem engedve – számoljunk most azzal, hogy valóban a bigott valláserkölcsei előírások miatt korcsosult el a szerelem örömforrásának istene, Érosz. Ezt az állítást azonban cáfolják azok a számok, melyek az élet- és termékenységellenes

kapitalista politikai-gazdasági modell által kiváltott új- és legújkori népességvesztés tragédiáját igazolják!

Bár az abortusz első, 1920-ban Szovjet-Oroszországban történt legalizációja nyomán, illetve az 50-es években a szovjet befolyási övezetbe került kelet-európai országok terhesség-megszakítási adatait a nyugati kutatók figyelmen kívül hagyták, olyan pusztítást eredményezett a 60-as évektől világszerte előretörő „reprodukciós önrendelkezési jog” (értsd: a valláserkölcsei „elnyomás” alól felszabadult Érosz), amilyenre korábban semmiféle pestis, járvány vagy más dögvész nem volt képes.

Bizonyíthatóan az emberiség írott történelmének legnagyobb katasztrófáját tapasztaljuk napjainkban. Életvédő és »választáspárti« szakértő csoportok visszafogott és egybehangzó becslése szerint 1966 óta világszerte mintegy kétmilliárdnyi – Isten képére és hasonlatosságára teremtet – gyermeket öltünk meg. Ehhez képest még felbecsülni sem tudjuk azoknak a kicsiknek a létszámát, akiket az eltelt 50 év során pusztítottunk el szintén abortuszt eredményező méregtablettákkal vagy más eszközökkel. Egyedül az Egyesült Királyságban mintegy kétmillió magzatgyermek esett áldozatul az 1990 óta alkalmazott lombikbébi eljárásoknak (IVF), s ha mindehhez hozzáadnánk azoknak a országoknak az adatait is, ahol ugyanígy végeznek IVF-eket (ezeket az asszisztált reprodukciós machinációkat többnyire életfakasztó beavatkozásnak hazudják, miközben eljárásuk iszonyatos magzati áldozatokat követel), akkor megint csak felfoghatatlan számokat kapnánk: hány emberi lényt öltünk meg...

Bizonyos számítások szerint az emberiség egész, írott történelmére vonatkozó összes háborúnak mintegy 500 millió vagy legfeljebb 1 milliárd ember esett áldozatul. De ha e szám kétszer nagyobb lenne, egy másik kimutatás akkor is azt bizonyítaná, hogy az elmúlt 50 év során még ennél is több emberi lényt pusztítottak el világszerte a civilizált országok a maguk úgynevezett »szexuális és reprodukciós egészség« fogalmai szerint működő intézményeiben, mint az emberiség írott történelmében összes eddigi háborújában.

Hozzá kell tennünk, hogy az elmúlt fél évszázad során a gátlástalan szexuális nevelés (*comprehensive sexual education*) ártatlan gyermekek millióit rontotta meg azzal, hogy arra oktat gyermekeket és serdülő fiatalokat is, miként alkalmazza a fogamzásgátlást vagy végeztesse abortuszt.

Nagy hatalmú kormányzatok fogtak össze a mi adónkból létrehozott, nemzetközi születésszabályozó csoportokkal, hogy miután kizárták a szülőket mint saját gyermekeik elsődleges nevelőit a nemi élet legbensőségesebb köreiből, a jövő elsötétített szívű és elnémult lelkiismeretű, felnőtt nemzedékeivel mindenhol sikerüljön nekik elfogadtatni a fogamzásgátlás és a magzatölés gyakorlatát. (...) Ahogy az Írországból és Brazíliából bekövetkezett minapi események jelzik, a nemzetközi élet- és családvédő mozgalom önmagában nem tudja megállítani a halál civilizációját. De sok más helyről is hozhatunk ékesszóló és tragikusan bizonyító erejű példákat arra nézve, hogy egyik ország a másik után miként esik el, hogyan válik a leggazdagabb országokból érkező támadások áldozatává, melyek célja mindenütt ugyanaz: világszerte törvényesíteni a magzatgyermek megölését.

A művi abortusz, vagyis a magzati életkorú gyermekek intézményes elpusztításának pándémiává szélesedő jelenségét, az ehhez vezető okokat álláspontunk szerint akkor érthetjük meg igazán, ha vizsgálódásunkat nem csak erre az orvosi szaknyelvben *abortus artificialis* (vagy *interruptio*) névvel illetett eljárásra fordítjuk. Annál is inkább, mert ez a mozzanat csak részét képezi egy szélesebb körben megnyilvánuló folyamatnak, amelyet nyugodtan nevezhetünk intézményesült termékenységellenességnek.

A továbbiakban néhány olyan személyes élményt szeretnék megosztani a jámbor olvasóval, melyek mindegyikét tanúságtételnek szánom a Magyar Ugaron pusztító élet- és termékenységellenes megnyilvánulások felismerése, leküzdése és mindannyiunk túlélése érdekében. Mivel ezekkel nem köztörténetet, hanem családtörténetet írok, e tekintetben sem érzem kötelezőnek magamra nézve azt a tacituszi követelményt, mely a tárgy „*sine ira et studio*” – vagyis

„harag és részrehajlás nélküli” – bemutatását írja elő a történésznek. Gondolataimmal nem az emberi rendeletek vagy tiltások, hanem inkább a négymilliárd éves természetet Nemző-Teremtő Isten, az Idő Örök Ura törvényeinek általánosan érvényes, bolygónk bioszféráját alakító működését, illetve az ennek tagadásából következő civilizációs kataklizma kialakulását kívánom körvonalazni.

A művi abortusz (*abortus artificialis*)

mint A-típusú dögvész

Szlovák katolikus, nemes családból származó nagyanyám már az 1910-es években - amikor ezt még az állam is tiltotta - abortusszal „szabta” ki két gyermekesre a maga családjának méretét. Anyám elmondása szerint ugyanis nem akart már több olyan „beteg” gyermeket világra hozni, mint amilyennek anyámat és annak bátyját vélte.

(Megjegyzendő: egyikőjük legfeljebb „különc” viselkedése sem közelített meg egyetlen pszichiátriai kórképet sem, tehát még az ún. „borderline” minősítés sem lett volna rájuk alkalmazható. Viszont hatással lehetett nagyanyámra az akkor már világszerte fertőző és a náci fajelméletben állami rangra emelt eugenikus szemlélet.) Meglehet, ez a példa is sarkallta anyámat arra, hogy osztályidegennek nyilvánított férje miatt már meglévő két gyermekével kitelepítve maga is abortuszon töprengjen. Úgy vélte, hogy ezzel az akkor még tiltott beavatkozással könnyíthet a mindennapi megaláztatások és éhezés között hánykódó család balsorsán. A bátyja által segítő szándékkal küldött kinintabletták azonban nem hajtották ki méhéből a családméretbe nem illő harmadik gyermeket és - bár forró fürdőket is vett - megfőznie sem sikerült a babát. Végül még a konyhaasztalról való leugrálás sem váltott ki vetélést. Így a jelen sorok makacs írója - a Nemző-Teremtő Isten jóvoltából és apja valláserkölcsi szempontokhoz ragaszkodó, elkötelezett kiállásának is köszönhetően - 1952 telén végül mégis megszületett. (A család történetéhez lásd

a bátyám, Téglásy Ferenc által írt és rendezett, *Soha, sehol, senkinek* című, nyolc nemzetközi fődíjjal kitüntetett játékfilmet, illetve a saját, személyes történetemet bemutató angol nyelvű filmklipet!)⁵⁴

A „magzati élet védelméről” képmutatóskodó, 1992. évi abortusztörvény társadalmi egyeztetésén Seregély István egri érsek mellett férfivá serdült abortusztúlélőként magam is részt vettem. Az országgyűlési képviselők irodaházában rendezett tanácskozás felszólalójaként a saját túlélői sorsomat bemutatva érveltem a magzati életkorú gyermekek és az őket teherként hordó szülők életesélyeinek védelme mellett. Az eseményt követő, kötetlen beszélgetések közben figyeltem föl arra, hogy az egyik, liberális párti „honatya” ekként értékeli az általam előadott tanúságtételt: – *Ez volt a selejt bosszúja*. Ez a mai törvényhozói gondolkodásmód azonos a német háborús bűnösökével. Az emberiség elleni bűntettek miatt a Nürnbergi Perben **felelősségre vont vádlottak** hasonló logikával gondolhatták, hogy bíróság elé állításukat a holokausztúlélők kezdeményezték, **akiknek tanúságtételét az elítéltek akár a *selejt bosszújaként* is értelmezhatték.**

Megjegyzés: a művi terhesség-megszakítás 1956. június 4-én történt legalizációja óta a csonka Magyarországot polgárháborúval tovább csonkoló nemzeti vészidőszak során legalább 7 millió, „selejt”-nek nyilvánított magzatgyermeket hajtottunk ki anyaországunk anyaméheiből... A „nemkívánt” gyermekeket közösségi bűnbakképzéssel dehumanizáló, majd elpusztító, amellet a szüleik termékenységét is súlyosan károsító dögvész elfogadása, állami támogatása helyett mindannyiunknak, de legelőbb a törvényhozóinknak végre föl kellene végre ismerni: azonnali hatállyal, sokrétű terhesgondozást nyújtó intézményhálózattal védelembe kell vennünk a nemzet legbelső határain belül, vagyis az anyaméhekben élő

legkisebb kisebbséget, a mi drága magzatgyermekeinket és az őket teherként hordó szülőket! Az Európé földrészét igazi terroristaként megerőszakoló halál civilizációjának nemkívánatos végkifejletére utal a déli határainknál megjelenő, de másfelől „legálisan” is beözönlő idegenek népvándorlása. Az évszázados távlatokban tobzódó élet- és családelленesség népiirtás számba menő pusztítása miatt nemzetünk haldoklik! Kölcsey Ferenc komoly jóslata ma már végzetszerűen komor jelenvalóság:

„És más hon áll a négy folyam partjára, / más szózat és más keblű nép.” (Zrínyi második éneke, 1838)

Első, szentséginek érzett házasságom sajnos hamar válságosra fordult. Első gyermekünkről, Bencéről öt hónapos korában derült ki, hogy végzetes betegség (*reticulosarcoma*) támadta meg. Soha, senki nem tudhatja meg, miért is kerítette hatalmába ez a halálos kór. Meglehet, hogy azok a mérgező toluolt is felhasználó, kémiai-fizikai kísérletek, amelyeket anyja végzett egyetemi tanulmányai során. Lehet, hogy azok a lélekmérgező viták és veszekedések okozták korai, 12 hónapos korában bekövetkezett kínhalálát, amelyeket mi, egymás ellen forduló szülei folytattunk. Keserű vád és mardosó önvád tép, de igazságos ítéletet nem ismerek ebben az ügyben. Mindezek után szinte logikus volt, hogy gyásszal és munkával is súlyosan megterhelt életünkben egyszer csak megjelent az a bizonyos harmadik is... Második és harmadik leánygyermekünk ilyen körülmények között fogant. Aztán egy késhegyre menő vitatkozás közben a „*feleségem*” vagy talán már a „*felebarátom felesége*” kijelentette: a kialakult helyzet miatt abortálni akarja a magzatot. – Amíg én a férjed vagyok, addig ezt nem teheted meg! – válaszoltam, bár súlyos kétségek gyötörték a gyermek tényleges származását illetően... Válásunk után

ezt a másfél éves lányt három éves nővérével együtt az Amerikai Egyesült Államokba vitte anyja, aki előzőleg házasságot kötött az időközben jogi értelemben is férji szerepkörbe lépő „*harmadikkal*”. A felnőtté váló, abortusztúlélő mivoltáról mit sem sejtő lány előbb fölvette az őt fölnevelő (édes?)apa nevét, később pedig az indiai férjéét is. Akármilyen genetikai örökséget hordoz, nem tudhatja az a ma Észak-Karolinában élő, elamerikanizálódott és elindiaiiasodott fiatalasszony, hogy abban az elhagyott és megtagadott, népszegény, magyar hazában még él egy olyan „apa” is, aki annak idején *igent* tudott mondani az őt elpusztítani akaró *nemre*...

*

Második fiam már e válás utáni, de még házasságon kívüli kapcsolatban fogant. A nem megalapozott és tiszta viszonyokban élők szokásos iszonyával, én is tagadó háritással fogadtam a helyzetet. Sehogy sem akartam én azt a sorsot, amit ez a felelőtlen párválasztás magával hozott: gyáván menekültem az apai szerep elől. A „megoldási” javaslatom is éppen olyan ostoba volt, mint amilyen az azt megelőző, dezertáló magatartás: nem akartam a gyereket vagy inkább a vele megjelenő, balnak érzett sorsot. Vívódva, töprengve, önbecsülésem romjai közt tántorogva érkeztünk a „legális” abortusz elvégezhetőségének 12. hetébe. Tovább már nem halogathattuk az élet vagy halál közötti döntést. És akkor beszólított minket az újpesti rendelőintézet szülészorvosa. A gyermek várandós anyja a vizsgáló ágyon feküdt, miközben én terhes apaként kétségek közt hanykolódva, abortusztúlélő magam előtt is megszégyenülve álldogáltam, toporogtam az orvosi szoba sarkában. Akkor aztán hozzám fordult a szülész. – *Jöjjön, mutatok magának valamit!*

Leültetett az ágyon fekvő anyja mellé, a fejemre helyezte Doppler-készülék fülhallgatóját. A fülhallgató pedig egy szaporán verdeső szív surrogó, ritmikus üzenetét kezdte *élő, egyenes adásban* közvetíteni. Az a gyermek szólt hozzám, akit én, az apja pár perccel korábban meg akart ölni...

Az anyja méhében rejtőző magzat szívhez szóló üzenete mellé ott azonnal és minden tépelődésemet eloszlató módon társult még egy

gyermekkori emlék. Az ötvenes évek osztályelleneségeinek kijáró politikai száműzöttség után a hatvanas években már „csak” afféle önkéntes száműzetésben éltem anyámmal a Tolna megyei Vilmospusztán. Sokszoros gyermeki magány volt ez ezen a nyomorúságos, Isten és ember háta mögötti telepen. A valahai grófi birtokon akkor még élt néhány régi, mezőgazdasági cseléd is. Olyanok, akiknek „virágkoráról” Illyés adott hírt a *Puszták népe* közvetítésében. A közjük érkező újabb családok sokszorosan hátrányos helyzetű, mélyszegénységgel küzdő emberi roncsokból álltak össze ölni és ölelni, csalni és megcsalatni, lopni és meglopni. A felnőttek ittak, verekedtek, dohányoztak, mindenféle módon gyilkolták magukat. A gyerekek leverték a fecskefészkeket, máskor kéjelegve csapkodták földhöz a rózsaszín, átlátszó bőrben lüktető, citromsárga csőrű „csipaszokat”, a meleg tollotthonaikból kiszedett verébfiókákat, ha már nem csillapíthatták éhségüket a föltört tojás frissen „szemtelen” tartalmát hörpintve. A baracsi Állami Gazdaság sertésnevelő kanászhai indulataik kiélésére *csundival* (gépszíjból készített korbáccsal) verték a „placcon” a gondozásukra bízott több tízezer disznót. Alkonyattól patkányseregek lepték el az ólakat és a házak környékét. Tavasztól ősziig reménytelen küzdelmet folytattunk a mindent megszálló, mindenben szaporodni akaró legyek milliárdos felhőjének monoton és fenyegető zümmögése ellen. Lakásunk egy-egy gáztablettával történő légytelenítése után vödörszám söpörtük össze az elhullott legyeket. Én a magam felfoghatatlan és fékezhetetlen, olykor céltalan erőszakba torkolló viselkedésemet a légpuskával vittem véghez. Karácsonyi ajándékként kaptam akkor tőlünk már különváltan élő édesapámtól. Neki számoltam be nagy-nagy büszkeséggel írt levelemben, hogyan ejtettem el egy bokorba bújó, aprócska nyúlfiat. És éppen ennek a ma már szégyenletesnek érzett zsákmánynak a megdöbbentő képe villant föl bennem aznap az újpesti rendelőintézet vizsgálójában. Újra látom, hogy a bokorban ott bújik mintegy védelmet remélve a ráboruló levelek sűrűjétől az oda menekülő kisnyúl. Én pedig lövésre emelem a puskát... Ma is látom, amint a gyanútlan mozdulatlanágba dermedt állat aprócska fejéből kibuggyan a vércsepp...

Ennek a nyulacskának az emlékképét idézte a fülemben surrogó, remegő gyermek szívének hangja. És szinte láttam magam előtt, ahogy a magzat, vagyis az én fiam homlokán is égő, vagy inkább égető rubinkővé lesz a kibuggyanó élet pirosuló, szent jele...

Az a kicsi „nyúlfiú” ma már harminc éves atomenegia-ipari szakmérnök. Norvégiába készül doktori disszertációjának a megvédésére. Júniusi apák napja alkalmából Svájcban küldött nekem videós üdvözlést. A köszöntőnek szánt felvételen apaoroslán látszik, amint a hátán ugrálnak, hancúroznak az önfeledten játszó oroszánkölyök... Alatta a fiam üzenete: - *Boldog apák napját!*

Bevallom, ez az üdvözlés igen jól esett, bár abban a bizonyos, életről-halálról döntő pillanatban korántsem éreztem magamat valamiféle kölykét védő oroszánának. Csupán egy olyan nyúl szívű senkinek, aki megrettent a saját félelmétől, és akinek heródesi indulata józsefi alázattá vált a teremtető Ige parancsoló módon küldött intése nyomán:

„...fogd a gyermeket és anyját, menekülj...” (Máté 2:13)

A fogamzásgátlás mint F-típusú dögvész

A fogamzásgátlás célja, hogy művi (mechanikai vagy kémiai) eszközök alkalmazásával kerüljék el a közösülés nyomán létrejövő terhességet. A közösülést és a szexuális tartalmú megnyilatkozásokat kerülő önmegettartóztatás (a nemi absztinencia) a termékenység (fertilitas) természetes és mindennél biztonságosabb módja. Ezzel szemben a művi fogamzásgátlás a maga rejtett kútmérgezésével olyan mentális beállítódást alakít ki (*contraceptive mentality*), amelyben az esetleg mégis megfogant gyermek nagy eséllyel ugyanaz a nemkívánatosnak minősülő „*valami*”, ugyanaz a *tárgy* marad, mint amilyen elutasítottságot az ő fogantatása előtt kialakult nemzői beidegződést tartalmazott az ő léte és tovább élése szempontjából. Az anyaságot mint a nőiség sajátos dimenzióját lebecsülő és elértéktelenítő jelenségnek a korai bírálatát adja Radnóti Miklós 1944-ben írt versrészlete:

*„Oly korban éltem én e földön, / mikor a gyermeknek átok volt
az anyja, / s az asszony boldog volt, ha elvetélt.” (Töredék)*

Radnóti költői összegzésével lényegében azonos keltezésű C.S. Lewis napjainkra immár jóslatszerűen beteljesedő figyelmeztetése, amely a termékenység tiszteletével vagy annak elutasításával összefüggő hatalomgyakorlás új módozatára, az emberiség korábbi évezredeiben teljességgel elképzelhetetlen „lehetőségeire” figyelmeztet. *Az emberiség felszámolása* című munkája már címével is jelzi, hogy ebben az objektív erkölcsiség kérdéseit feszegeti, miközben a fogamzásgátló szerek globális elterjedését és ezek mélyebb hatásait elemzi. Korábban - mint írja 1943-ban - az egyik nemzedék természetes rend szerint nemzette a következőt, de ez napjainkra alapjaiban változott meg úgy, hogy

„minden lehetséges, eljövendő nemzedék paradox és negatív értelemben egy olyan hatalomgyakorlás eltárgyasított elszenvedője lett, amelyet a már életre hívott nemzedékek bitorolnak.”

Lewis beszél arról, hogy a népességszám korlátozására irányuló új törekvések sora, ezek között a fogamzásgátlás alkalmazása a humán egzisztencia alapját képező emberi élet lehetőségét egyszerűen megtagadja a jövő nemzedékek „várakozóitól”. A születésszabályozásra használt fogamzásgátlás eszközeivel ezért ezek a még nem is létező emberek úgy válnak egy előző generáció tiltakozástól megfosztott és szótlanúságra kényszerített kiszolgáltatottjaivá, hogy csak azt a sorsot teljesíthetik be, amit az előttük járók a maguk sajátos, előnyöket mérlegelő megfontolása számukra megszab. Ebből a nézőpontból következik az a hatalomgyakorlás, amelyre az ember a természet leigázásával tesz szert és amelynek eredményeként néhány ember úgy kerekedik más emberek fölé, hogy uralma érdekében eszközként használja a természetet.

Ennek az 1960-as évektől még lendületesebben előretörő szemléletnek az alapja az a különválasztás volt, amelynek jegyében a

nemi tevékenység *örömszerző* szerepéről minden rendelkezésre álló eszközzel igyekeztek leválasztani az *utódnemzés* lehetőségét. (Szex igen, gyerek nem! A meddőségi kezeléseknél ennek éppen a fordítottjával manipulálnak: gyerek igen, szex nem!) A libidóközpontú törekvés széles körben elterjedt elméleti ösztönzést is kapott attól az egyébként téves felfogástól, hogy a fogamzásgátlás alkalmazásával csökkenni fognak az abortuszok. Csakhogy a világ összes országában ennek éppen az ellenkezője történt! Annak gyökérokoka tehát, hogy napjainkban már a magzatgyermek elpusztításával járó abortusz minden más halálokot megelőző, világméretű *pándémia*, a fogamzásgátlás uralkodóvá válásában keresendő.

A nyugati típusú gazdasági-politikai berendezkedésű országok egészségügyi ellátó rendszerei napjainkban ennek az új, rövid távú gazdasági haszonszerzéssel járó politikai hatalomgyakorlásnak az érdekében végzik a női „önrendelkezés” és a „reprodukciós egészség” fogalmai mentén kialakított, terápiás (voltaképpen: élet- és családellenes) gyakorlatukat. E szerint

a termékenység olyan betegség, amit fogamzásgátlással kell megelőzni, a terhességet pedig abortusszal kell gyógyítani.

E hatalomgyakorlás materialista és fogyasztószemléletű politikus garnitúrái annak a gazdaság által diktált modellnek a foglyai, amelyet azért hoztak létre, hogy folyamatosan hadat üzenjenek vele saját népeik termékenységének - és persze e népek túlélési esélyeinek is! Az iszlám kultúrájú, termékenységükkel hódító, életerős népek Európába özönlésének idején olyan tömegekkel találkoznak demográfiai téiben didergő kontinensünkön, akik már csak a kapitalizmus meddőhányóin vegetálnak. (Afrika teljes termékenységi aránya: 4,7, Európáé mindössze 1.4!)

Az élet és termékenység kultúrájától eltántorodó és abban megmaradó népek napjainkban tapasztalható összecsapásakor meglehetősen gyér esélyekkel induló, talán már nagyon el is késett

javaslatnak tűnik, hogy a saját nemétől (nem), életfakasztó szerepétől (nemzés), gyermek- és családközpontú gondolkodásától (nemzetség) és így nemzeti lététől (nemzet) is elidegenedő Európa világi és egyházi döntéshozói kiadják a közös jelszót egy anyaországokból álló, termékeny Európa újjászületésére, ahol minden megfogant gyermeket honfitársként és teljes jogú emberi személyként ismer el a túlélés szándékával megújult (bio)politika.

Leslie Fiedler amerikai irodalomkritikus vigasztalan értékelése annak a lázadó *homo europaeus*nak állít emléket, amelyet egy végzetes betegségben szenvedő, agonizáló ember sírfeliratának is tekinthetünk. Vigasztalan sorainak ténybeli igazát cáfolhatatlanul igazolják azok a végzetes események, melyek az angloszauruszok, francoszauruszok, hispanoszauruszok, germanoszauruszok, skandiszauruszok és a többi, önmagát fölzabáló, nyugati szörny-államnak a birodalmát pusztítják:

„...aligha kerülhetõ meg az a végkövetkeztetés, hogy a nyugati ember önmaga elpusztítását tervezte meg akkor, amikor a saját maga feletti hatalmat önmaga unalmas képévé változtatta, amikor a saját erejét arra használta, hogy megsebezze önmagát, amikor a saját, túlhajtott kéjközpontúságával sikerült magát nemzésre alkalmatlanná tenni. Ráadásul teli pofával még most is fújja azokat a harsonákat, amelyek miatt már eddig is omlásnak indultak városának fő védfalai. Aztán hogy sikerült elhitetnie önmagával, hogy õ túlságosan is szapora, most fogamzásgátló tablettával, abortuszkanállal és injekcióstűvel tizedeli önmagát, így siettetvén azt, hogy mielőbb az ellensége kezére kerüljön. Aztán hogy oktatási rendszerével tökéletes hülyévé is sikerült átnevelnie magát, még tovább fertőzte-drogozta is magát, hogy kába is legyen. Most pedig, mint valami megfáradt, loncsosan vén brontosaurus, az oldalára dől és kihal.”

Alkonyodik a népszegénység miatt kihűlő, önnön pusztulásának látványától dermedten elforduló, elaggott kéjnőként viselkedő Európában. Egy bölcs mondás figyelmeztetését azonban még most, ebben a késeinek tűnő történelmi pillanatban is értékelésre és

megtérésre ajánljuk a szaporodás négy milliárd éves biológiai törvénye ellen lázadó földrész polgárainak: *Isten mindig megbocsájt, az ember is olykor, de a természet sosem!* (Herbert Ratner)

A szexuális oktatás (comprehensive sexual education)

mint O-típusú dögvész

Kényszerű városi életem során mindig is visszavágytam falura, amit Madocsán töltött, boldog gyermekéveim okán eszményien emberi élettérnek gondoltam. Boldog idő és hely volt az akkoriban még kicsinek és nagynak is. Budapesti lakásomat éppen ezért az első adandó alkalommal kész örömmel adtam föl azért, hogy megnagyobbodott családommal együtt a romantikus tisztaságot sugárzó, pátyolgató közösséget dajkáló, szép nevű Páty falu lakója legyek. Kézenfekvő volt, hogy a gyermekeink itt, az új lakhelyünkön járjanak óvodába és később iskolába is. Az falusi idill érzetét először az rombolta szét, hogy épülő házunk elől ellopták a család autóját. A második csapás akkor ért, amikor rá kellett döbbennem, hogy ennél sokkal értékesebb kincsünket is elrabolták tőlünk: a pátyi Bocskai István Általános Iskolában megtámadták 12 éves kislányom addig egészséges ártatlanságban megőrzött szeméremérzetét!

2011. december 2-án Somlai Mónika iskolai védőnő szervezésében és – állítása szerint az intézményt igazgató Junek Mariann jóváhagyásával – „szexuális és mentálhigiénés felvilágosító” órára került sor. Az iskola tornatermébe terelt, csaknem félszáz gyanútlan gyermek között volt az én ártatlanul tiszta leánygyermekem is, vele együtt a korosztályához tartozó két ötödikes osztály tanulói. A tanrendben nem szereplő, a szülők előzetes jóváhagyásával meg sem próbálkozó, rendkívüli eseményen sem az iskola vezetése, sem tanára, sem a gyerekek osztályfőnöke, de még egyetlen szülő sem vett részt. (Ez utóbbiak azért, mert nem kaptak róla értesítést.) A mintegy 45 perces, vetített képes előadást egy úgynevezett „kortárs” előadó, egy semmiféle képesítéssel nem rendelkező, Körmendy Flóra nevű egyetemi hallgató tartotta. A védőnő által iskolás gyermekeink közé invitált előadó a tornateremben

fölállított vetítővel megjelenítette a férfi és női nemi szerveket, melynek során a kicsiknek csak a genitáliákat mutogatták. Ezt követően egy szemléltető eszköznek szánt kígyóuborkára az „előadó” gumi óvszert húzott. A felgumizott zöldséget a védőnő kézbe vette, majd mutogatva körbehordozta a kisdíjak előtt. Közben arra bízta a diákokat, hogy nyugodtan vegyék csak kézbe. Lányom aznap elmondása szerint „*senki nem mert hozzányúlni, mindenki röhögött, végül már idegesítőek voltak.*” Nem kétséges, hogy ez a „röhögés” az egészséges ártatlanságában megtámadott szeméremérzet tiltakozó, hárító megnyilvánulása volt. A gumi óvszer használatát bemutató előadás közben az iskolai védőnő – elmondása szerint megpróbálta jelezni az előadónak, hogy e kérdéskör tárgyalása a gyermekek zsenge életkorára való tekintettel nem időszerű. Figyelmeztető kérését az előadó azzal hárította el, hogy ő a program gazdájától kifejezett utasítást kapott a kondomhasználat bemutatására. De akkor lássuk, ki is ennek az *A-HA* programnak a „gazdája”. Az illető civil szervezet honlapja (www.a-ha.hu) alapján első pillantásra úgy tűnik, hogy a Szülészeti és Nőgyógyászati Prevenációs Tudományos Társaság a „gazda”, vagyis ez a magát tudományosnak nevező társaság terjeszti a gyermekeink nemi egészségét súlyosan megrontó, mentálhigiénés - dögvészt. Ha azonban kissé tovább tájékozódunk a szervezet honlapján, illetve a velük kapcsolatos internetes források között, kiderül, hogy ők csak a kiskondás szerepét töltik be a magyarországi szülészeti-nőgyógyászati piacépítésben érdekelt multinacionális óriásvállalatok szándékainak kivitelezésében. A társaság „támogatói” (értsd: finanszírozói!) között óvszerek és fogamzásgátlók forgalmazásában érdekelt cégeket találunk. Ilyen a *Roche*, a *Bayer Health Care*, a *Durex* vagy az a *Merck* nevű vegyészeti konszern, mely orális fogamzásgátlókat értékesít, és amely a jelen társaság támogatói körében szemérmesen az *MSD Magyarország Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.* logója mögé húzódik. De pénzeli őket a *Norvég Alap*, az izlandi, lichtensteini és norvég pénzeket beforgató *EEA Grants - Financial Mechanism is.* (A magát „közhasznú egyesület”-ként meghatározó társaság nyilvános pénzügyi beszámolója híján a beérkező összegek forrásáról, a nettó árbevétel nagyságáról nem találtunk számukra is kötelezően előírt közhasznúsági jelentést.)

Felsorolnak viszont más, állami intézményrendszer részét képező tekintélyt, szakmai referenciát nyújtó „támogatókat” is, akik hivatalos pecséttel hitelesítik e „konzervatív értékrendet képviselő”, lényegében azonban kereskedelmi, piacépítési célokat szolgáló szervezetet. „Teljeskörű szakmai összefogással” szolgálta ezt a gyermekeink és fiataljaink, vagyis a jövő nemzedékek nemi egészségét súlyosan károsító marketingtevékenységet (mondjuk mi így: a nemzeti vész-korszakot előidéző dögvész terjesztését) a népegészségügyi kormány megbízott, a Fővárosi Önkormányzat, a Gyermek-, Ifjúsági és Sportminisztérium, a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség, az Egészségügyi Minisztérium, az Oktatási és Kulturális Minisztérium, az Országos Gyermkegészségügyi Intézet, a Szociális és Munkaügyi Minisztérium, a Magyar Védőnők Egyesülete és az Országos Egészségfejlesztési Intézet is. Ez utóbbi két szereplő részvételét különösen aggályosnak találjuk. Tudjuk, hogy a programban részt

vevő 290 szülészen kívül még mintegy 350, közpénzen működő védőnő is részt vett a „prevenció” (megelőzés) helyett inkább idétlen (mert nem a maga idejében történő) szexuális tevékenységre uszító és ebből fakadóan bővülő piacépítési lehetőségekkel kecsegtető propagandában. (Korábban e védőnők neve és elérhetősége szerepelt a társaság honlapján, mára azonban bizonyára érzékeny, belső információnak tekinthetik, mert eltüntették a nyilvánosan elérhető adatok közül.)

Figyelemre méltó következetlenség az is, hogy a társaság céljait és az ún. célközönség összetételét definiáló üzenetek súlyos ellentmondásokat tartalmaznak. Bár többször is azt állítja a szervezet vezetőjeként Szőnyi György, hogy „a középiskolás korosztálynak szántuk a programot”, illetve szerintük „a legfontosabb a középiskolásoknak szóló A-HA! országos szexuális és mentálhigiénés felvilágosító program”, ténylegesen és gyakorlatilag semmibe veszik a tizenéves korba éppen csak átlépő, 12-13 éves gyermekek sajátos személyiségfejlődését és – mint azt az előzőekben bemutatott saját, személyes példa is igazolja – előadóik teljesen figyelmen kívül

hagyják a célba vett, e korosztályhoz tartozó gyermekek védelmében megszólaló szakember, jelen esetben a védőnő aggályait. Az pedig már mindennél ékesszólóbban jelzi a program kivitelezőinek szülő- és családellenes beállítódását, hogy befogadásával kapcsolatban csak az iskolák igazgatóit szólítják meg. Nem véletlen mulasztás, hanem következetes szándékosság, hogy az állami oktatási intézményekbe terelt gyermek szexuális viselkedésének programozása során semmiről sem tájékoztatják magukat a szülőket! Pedig nekik mint gyermekeik elsődleges nevelőinek kétségbevonhatatlan joguk és kötelességük gondoskodni utódaik testi, lelki és szociális jólétéről. Ennek pedig elválaszthatatlan része az, hogy a gyermekek oktatásával-nevelésével kapcsolatos rendkívüli programokról előzetesen tájékoztatják a szülőket és ezek magtartásához minden esetben minden egyes gyermek gondviselőjétől engedélyt kérnek!

A programot működtető társaság vezetője téves tájékoztatást ad az őt kérdező újságírónak arra, hogy tapasztaltak-e bármilyen ellenállást a program iskolákban történő megjelenítésével kapcsolatosan. Őszintétlen válasza szerint

„programunk ismertetése nem váltott ki az iskolákban ellenérzést, sehol nem dobáltak meg követ bennünket.”

Állítását cáfolhatja az, hogy bizonyára nem csak a Magyar Szülők Országos Egyesületéhez érkeznek ezzel a kereskedelmi és liberális hozzáállást tartalmazó programmal kapcsolatban olykor indulatos, olykor aggódó, olykor segítséget igénylő észrevételek, hanem ezek olykor eljutnak a társaság postaládájába is. Elég e célzatos, tevékenységét problémamentesnek beállító állításnak a cáfolatára egy gyermekéért hozzám hasonlóan szintén aggódó másik szülő (N. L.) 2017. február 20-án kelt beszámolójából idézni:

„Kislányomnak decemberben ünnepeltük a 11. születésnapját. Kb. egy hétre rá egyszer csak úgy jött haza az iskolából, hogy meglehetősen különösen viselkedett, bezárkózott, nem nagyon akart beszélni róla, hogy mi történt. Az esti elköszönésnél aztán nem bírta tovább, és elmesélte, hogy úgynevezett "felvilágosítás" volt az iskolában. (Tizenegy éves kiskorúaknak!)

Nagyon apránként mondta csak el, hogy egy idegen bácsi, "valamilyen Levente, vagy Levi" jött előadást tartani. (Ez egyébként egy budapesti külvárosi iskola.) Osztályfőnöki óra lett volna, de az osztályfőnök már az óra elején kiment a teremből, hogy "merjenek kérdezni" a gyerekek. (...) Ez az előadás a gyermekem elmondása szerint projektoron, nagy méretben kivetítve ábrázolt naturális fotókat nemi szervekről, illetve a végén az utolsó pont kapcsán egy (feltehetően erektált) óvszeres férfi nemi szervet ahogy egy gumikesztyűs kéz tartja. (..) Az előadás alatt többször elhangzott a "behatolás" kifejezés is. A gyerekeknek jelen kellett lenni az órán, Nóri, aki eleinte együttműködő volt (testi higiénia rész) később már nagyon kínosan érezte magát, azt mondta, nem tudott másképp védekezni, mint hogy a padra hajtja a fejét, és befogja a fülét.

Nem vagyunk egy prűd család, sok mindent megbeszélünk otthon, de ez az óra sokkolta a lányomat, és ahogy értesültem nem csak őt, hanem más gyermekeket is. Természetesen első körben a szülői munkaközösségnél érdeklődtem, hogy valóban megtörténtek-e ezek a dolgok, amire végül is visszaigazolást kaptam. Több gyereket sokkolt ez az előadás (különösen a vége). Én magam azt sem értettem, hogy miért kell ötödikben ilyen módszerrel felvilágosítást tartani. Azt sem értettem, hogy ha engem, mint szülőt kötelez a törvény a kiskorúak védelme érdekében, hogy a lányomat a káros tartalmaktól megóvjam, akkor egy tanintézmény hogyan írhatja kötelezően elő egy ilyen előadás meghallgatását?"

A gyermekéért aggódó szülő leveléből kiderül az is, hogy még a botrányos agy- és szívmosásnak helyet adó iskola szülői munkaközösségének az a tagja is a „felvilágosítás” mellett évelt, akinek gyermekét szintén sokkolta (mondjuk ki nyíltan: természetes szégyenérzetét súlyosan sértette) a szégyentelen előadás. Követendő példának azokat a skandináv országokat hozta föl, ahol ilyen előadások hatására csökkent a fiatalkorú terhességek és ezzel együtt az abortuszok száma is. Ezzel szemben ez a valóban kíváncsi jelenség csak az Amerikai Egyesült Államokban következett be, ahol – kezdetben a Bush, majd napjainkban a Trump-kormányzat civil szervezeteknek nyújtott támogatásának köszönhetően – föllendülhetett az erkölcs- és jellemformáló célkitűzéseken alapuló

absztinencia, vagyis a szabad elhatározáson felépülő önmegtartóztatás élet- és termékenységvédő kultúrája. Ezzel szemben a legújabb kutatások igazolták, hogy az ún. „összefoglaló szexuális felvilágosítás” programjai nyomán nemhogy csökkenne, hanem inkább növekszik a tizenéves terhességek aránya, a fiatalok korábban kezdik nemi életüket és ugyancsak fokozódik körükben a kockázatos nemi magatartások iránti érdeklődés. Lényeges, hogy hazánkban az abortuszok számának viszonylagos csökkenése nem az efféle civil vagy akár kormányzati kezdeményezéseknek köszönhetően következett be, hanem a termékeny korba lépő és nemi életet élő (abortuszokat változatlan hevességgel végeztető) női korosztály létszámának tragikus arányú visszaesése miatt. Az egyébként valóban megvalósításra váró cél, vagyis a tizen- huszonéves korosztály testi és lelki termékenységének megőrzése érdekében viszont modell értékű munkát végez *Fiatalok az Élet Küszöbén* elnevezésű programjával a Timóteus Társaság. (Lásd: <http://fek.hu/>) Reménykedésre adhat okot az is, hogy legfontosabb nemzeti kincsünk, a testi és lelki termékenység pótolhatatlan értékeinek védelmét 2020 januárjától helyes alapelvekre építve és minden eddiginél hatékonyabban szolgálhatja majd a Nemzeti Alaptanterv részeként induló, kitűnő szakemberek által kidolgozott és oktatandó *Családi Életre Nevelés* (CSÉN).

A „szexuális felvilágosítás” elhibázott elméleti alapjai és kártékony gyakorlata kapcsán helyesen értékel a Magyar Szülők Országos Egyesületének elnökeként Keszei Sándor:

„Sok ilyen felháborító esetet osztottak meg velünk a gyermekeiket féltő szülők, szinte szóról, szóra megegyező korrekt tartalommal. Érzései több mint jogosak. Általános gyakorlat az iskolákban, hogy bizonyos kérdésekben külső előadókat hívnak meg, annak érdekében, hogy a szakmailag felkészületlen pedagógusok helyett - a szülők megkérdezése nélkül – olyan ismereteket közöljenek a kiskorú gyermekekkel, amelyekkel súlyosan sértik emberi méltóságukat. (...) Sajnos nem talál olyan köznevelési vagy gyermekvédelmi hatóságot, amelyik fogadná bejelentését és vállalná, hogy fellépjen ezzel a gyermeke érzelmi és erkölcsi biztonságát veszélyeztető iskolai gyakorlattal szemben. Gyermekvédelmi törvény rendelkezései

elsősorban a szülő ellen védik a gyermeket. Bizonyára tudja már, hogy a gyermekek „szexuális felvilágosítása” üzleti alapon, szervezett formában történik. Különböző egészségügyi csoportok – a mindenkori egészségügyi kormányzat támogatásával - elfoglalták ezt a piacot és bevonultak az iskolákba, ahol a szülők beleegyezése nélkül, de a pedagógusok támogatásával végeznek olyan „felvilágosító” tevékenységet, amely 13 év alatti gyermekeknél véleményünk szerint büntetendő tevékenység. Álláspontunk szerint általános iskolákban meg kell tiltani a külső előadók által szervezett kötelező szexuális felvilágosítást.”

A szexuális felvilágosítás mellett sokfelé már az ún. gender-mozgalom dögvészét is terjesztő, gyermekeinket ezzel súlyosan veszélyeztető aktivisták tevékenységével kapcsolatban nekünk most elegendő, ha a több ezer éves bölcsességet hordozó Bibliából Jézus Krisztust szavait idézzük:

„Aki csak egynek is a botlását okozza e kisgyermekek közül, akik hisznek, annak jobb lenne, ha a nyakába kötnének egy nagy malomkövet, és belevetnék a tengerbe.” (Márk 9:42).

A gender mint G-típusú dögvész

Nem történetíró, hanem keresztény hazafi vagyok. Bevallom, hogy ezért tán elfogultan igyekszem kiállni az Út, az Igazság és az Élet keresztény alapértékei mellett és a szeretet fő parancsával együtt igyekszem ezeket a magánéletemben és az általam önkéntesként végzett közösségi munka során is érvényre juttatni. De hogy a *gender* (angolul így ejtik: *dzsender*, magyarul szívesen mondanám *zsandár*-nak) mekkora veszélyt jelent immár minden magyar állampolgárra nézve is, azt sajnos a magam személyes tanúságtételével is igazolhatom.

2014. július 5-én az ATV esti híradója arról számolt be, hogy 'atrocitás' történt az aznap megtartott Budapest Pride alkalmából.

Ennek előzménye volt, hogy a „búzkék” felvonulásának ellenpontosására *A család nevében* elnevezésű, főként keresztény hazafiak alkotta Facebook csoport szervezett békés, bíróság által engedélyezett és rendőrség által is biztosított tüntetést. Kiállásukkal azt kívánták kifejezni: bizony akadnak még a magyar társadalomban olyanok, akik elkötelezettek a hagyományos, keresztény családeshménynt szolgáló férfi-nő heteroszexuális házassága mellett, mert a teremtésnek ez a termékeny, nemzőképes modellje a társadalom közjavát szolgálja, ezért nyílt megvallásra és egyben védelemre is szoruló, alkotmányos érték. A demonstráció szervezőinek békés tanúságtételét az egyik szervezővel szembeni agresszív fellépésével megzavarta egy közékük tolakodó alak.

Az illető jogsértő viselkedését sérelmesnek találta az áldozati helyzetbe került szervező, dr. Téglásy Imre. Ezért 2014. július 9. napján panaszt tett a rendőrségen az akkor számára még ismeretlen személy ellen. A sértett előadta, hogy a budapesti Kossuth tér és Alkotmány utca sarkán tartott demonstráció alkalmával egy angolul beszélő személyt kellett távozásra felkérnie, mert oda nem illő viselkedésével a közösség tagjaiban megbotránkozást keltett. Az illető azonban nem tett eleget a hozzá intézett angol nyelvű felszólításának, vagyis nem távozott a csoportból. Ezzel szemben a nyakánál fogva magához szorította őt, majd hol fojtogatva, hol simogatva, hol a mellkasát markolászva erőszakosan gátolta a szorításból való kiszabadulását. Az áldozat nehezményezte azt is, hogy a társait provokáló, majd az ő emberi méltóságát is súlyosan sértő személy még az igénybe vett rendőri beavatkozás közben sem hagyott fel sajátos agressziójával. A közösséget továbbra is sértő, majd ellene irányuló pszichés bántalmazás metakommunikatív módon akkor nyilvánult meg, amikor a rendőri intézkedés alá vont személy náci karlendítéssel és katonai díszlépéssel távozott, majd ekként szolt vissza neki: - *Good by, sweetheart!* (Magyarul: *Viszlát, szívszerelmem!*)

Erre az áldozat által annyira nem kívánt „vizontlátásra” csak az első találkozást követő harmadik évben került sor. Az ügy kivizsgálásától tartózkodó, abban eljárni nem akaródzó magyar hatóságok ugyanis csak három év elteltével voltak képesek – a sértett sürgető és cselekvő közbelépése nyomán – azonosítani a feljelentett külföldit. A Pesti Központi Bíróságon becsületsértéssel indult, majd szeméremsértés vádjával folytatódó büntetőeljárás során kiderült, hogy *William Peter Theodoracopoulos* görög-amerikai állampolgár a neki felrótt viselkedés idején, sőt még feljelentés megtörténtekor és azt követően is folyamatosan Budapesten él(t). A bírósági meghallgatásokon a vádlott különös módon nem a maga viselkedésének magyarázatával foglalkozott, hanem az általa áldozati helyzetbe kényszerített panaszos és társai ellen tett gyűlölködő kirohanásokat.

Azt fejtegette, hogy voltaképpen ő az áldozat, mert *A család nevében* közösség sértette meg őt: „*Az én értelmezésem szerint ők sértettek meg engem.*”

Sajátságos magyarázatot adott arra a szavakon túli, viselkedésében megnyilvánuló rágalmazásra is, mely szerint a keresztény közösséget nácinak kell tekinteni: „*Amikor kiderült számomra, hogy ezek az emberek melegellenesek és a Pride ellen jöttek ki tüntetni, akkor számomra gyakorlatilag a kettő egyet jelentett, mert a náci voltak azok, akik zsidókat és a melegeket üldöztek és abszolút erőszakosan léptek fel velünk szemben. Tehát ha megnézzük Magyarország történetét is, ugye itt is az volt, hogy ezeket az embereket, a zsidókat és a melegeket küldték koncentrációs táborba a náci. Érttem én, hogy megsértődött a másik fél, de számomra a kettő egyenlő, tehát ha valaki a melegek ellen tüntet, akkor az náci.*”

A hazánkban remélhetőleg csak ideiglenesen állomásozó büzkék eme New York-i ügynökét az V. kerületi Rendőrkapitányság helytelen tényállásértékelése is bátorította. A rendőrhatalóság szerint ugyanis a vádlott részéről nem történt kényszerítés. Így aztán a vádlott mint valami poszt-dimitrov elvtárs a bíróság előtt már vádlóvá vedlett és

nyílt támadásba ment át a tőle eltérő nézeteket valló és békés viselkedést tanúsító sértett és keresztény társai ellen. Vallomásában azt vetette szemükre, hogy jelenlétükkel – úgymond – meg akarták szégyeníteni a Budapest Pride csoportját:

„...nyilvánvalóvá vált, hogy azért vannak ott, hogy megszégyenítsék azokat, akik felvonulnak és az volt a szándékuk, hogy rosszul érezzék magukat, és bűnösnek érezzék magukat.”

A törvénytisztelő keretek között tiltakozókat olyan képmutató, farizeus társaságnak állította be, akik – álláspontja szerint – nem is nevezhetnék magukat keresztényeknek. Álláspontja igazolására még Ferenc pápát is tanúnak hívta, akit így idézett: *„az ideológiai keresztények nem keresztények”*.

Később még azt is a sértett nyakába igyekezett varrni, amit az LMBTstb közösség körében tapasztalt, vagyis hogy ezen *„igen sérülékeny csoport”* között azért olyan magas az öngyilkossági ráta, mert olyasfajta megbélyegzésnek vannak kitéve, *„mint amit Téglásy úr is tett a társaival.”*

Erkölcsei önbíráskodását a saját érzéseinek jogosságára alapozva igyekezett megvalósítani: *„úgy éreztem, hogy semlegesíteni kell a viselkedésüket.”* Meg kell jegyezni, hogy a vádlott által használt angol ’neutralize’ ige azt is jelenti, hogy ’megsemmisít’! A vádlott tehát nyíltan kimondta: erőszakos tetteivel meg akarta semmisíteni a nézeteivel egyet nem értő, számára gyűlöletes közösség, ennek tagjaként pedig a sértett emberi méltóságát! Ideológiailag motivált álláspontjának alátámasztására terjengős politikai szónoklatot is tartott a magát a bíróságon *„vizuális művész”*-nek, egyik személyes adatlapján pedig ’nőnek’ (female) nevező vádlott. Párhuzamot vont a nemzeti szocializmus büntettei és a törvénytisztelő, jogaikkal élni és nem visszaélni akaró magyar állampolgárok békés véleménynyilvánítása között.

„...ezek az emberek (értsd: Téglásy és közössége) úgy gondolják, hogy a melegeknek nem járnak ugyanazok a jogok, mint a többi embernek. A holokausz során a melegeket rózsaszín háromszög viselésére kötelezték, és ez hátrányos megkülönböztetés volt bizonyos csoportokra, és a nácik ezzel éltek. Ráadásul azt is tudom, hogy a jelenlegi politikai kurzus, a FIDESZ szerint --

akikkel ezek az emberek kapcsolatban vannak -- a család lenne a társadalom egysége, amit a német szocialisták vallottak.”

Mindebből a mellesleg téves előfeltevésből a vádlott sajátos egyszerűsítéssel hamis képletet alkotott meg. Ezzel a sajátos modellel akarta lejáratni, megbélyegezni a sértetten és körén túl az összes olyan magyar embert is, akik tisztelik a nem-nemzés-nemzetség-nemzet fogalomsor tanítását: család + hazafiság = nácizmus! Vagy ahogy az általa használt kifejezések tartalmazzák:

„Ha ezt a kettőt összerakjuk, hogy a család lehet a társadalom alapja, és (ha ehhez járul) a nacionalizmus, (akkor) ebből összeáll a nemzeti nacionalizmus.”

A magyar állami címer alatt és a magyar sértett elleni rágalmazást szó nélkül hagyó bíró előtt állva továbbra is engesztelhetetlen indulattal folytatta a korábban fizikailag is bántalmazott áldozatot:

„Azt gondolom, hogy értelmezés kérdése, hogy Téglásy békésen jött oda, mert a homoszexualitást bűnként beállítani és Jézust felhasználni...az arrogancia, az szemforgatás és az álszentség és az erőszak egy fajtája.”

Hogy a vádlottnak milyen kifacsarodott, józan ésszel nemigen követhető álláspontja van az általa oly indulatosan elítélt erőszak fajtáiról, azt ezzel a „zsandáros”, aranyköpésnek is beillő példázattal szemléltette: *„amikor egy kutya ugat, az is erőszak.”*

Nem tudhatjuk, hogy ezt az álláspontot mennyire tennék magukévá a kutyaugatást természetes jelenségnek tekintő normális emberek, de elképzelhető, hogy e perverz okfejtés inkább a mások tulajdonát (például méltóságát) bűncselekménnyel károsító betörők (hamis erkölcsi felfogás alapján önbíráskodó alakok) körében lenne igazán népszerű.

És bízom abban, hogy ezt visszautasítják azok az emberi jogok védelmét fontosnak tartó jogvédők is, akik – a vádlottól eltérően – a vallás- és szólásszabadságot, továbbá az emberi méltóság védelmét olyan alapvető emberi jognak tekintik, amit nem korlátozhat bármely személy bármely politikai mozgalomhoz való feltételezett vagy valós tartozása.

Érdekes, hogy a vádlott nemleges választ adott a bíróságnak arra a kérdésére, hogy folyik-e ellene eljárás. Az *INTERPOL* magyar irodájának hivatalos, a bíróságnak megküldött tájékoztatása azonban ékesszólóan cáfolta e félrevezető állítást. E szerint ugyanis az amerikai hatóságok rágalmazás és becsületsértés miatt folytatnak eljárást a Magyarországon szeméremsértéssel vádolt William Peter Theodoracopuolos ellen.

A terhére rótt tényállás minden mozzanatát szerencsére jól dokumentálta az ATV videója, a bíróság rendelkezésére bocsájtott, vágatlan képfelvétel és a sértetti álláspont mellett megszólaló tanúk sora is.⁵⁵

A bíróság kimondta, hogy a vádlott viselkedése kimerítette a Büntető Törvénykönyv szeméremsértés tárgyában körvonalazott tényállását, ezért **William Peter Theodoracopoulost bűnösnek találta és 2 évi próbára bocsátotta.** Az évi 50.000 dollár vagyis 14 millió 650 ezer forintos jövedelmet bevalló amerikai állampolgár büntető ügyében felmerült 170.000 forintnyi eljárási költséget a bíró elengedte, azaz a bűncselekmény elkövetője helyett a magyar adófizetők nyakába varrta. A sértettnek által személyiségi jogsértés tárgyában megjelölt sérelemdíjat hatásköri hiányra hivatkozva nem állapított meg, ezt az igényt „*egyéb törvényes útra utasította.*”

Tekintettel arra, hogy az ügyész súlyosbításért fellebbezett, az erkölcsi ügyekben zsandárkodó amerikai „nő” (a vádlott ugyanis „female”-ként vagyis „nő”-ként határozza meg a nemét egy interneten közölt adatlapon) a hét gyermekes magyar családapája ügye másodfokon még folytatódik...

A fentiekhez hasonló esetekkel, erőszakos jogkövetelők és szervezeteik által táplált bírósági hírekkel nap mint nap telve van a nemzetközi sajtó. Közülük csak a legújabbak:

- Kanadai katolikus, aki férfinak merészelt szólítani egy „átnemesítő” műtéten átesett transgender személyt. A bíróság első fokon 15 millió forintnak megfelelő pénzbüntetésre ítélte. (Ügye folytatódik.)
- Amerikai cukrászművész, akit azért hurcoltak meg, mert nem kívánt olyan tortát készíteni egy homoszexuális párnak, amely

szín- és képvilágával a szivárványos boldogságot reklámozta volna. (Ügye nyeresre áll.)

- Katolikus lengyel nyomdász, akitől hitével ellenkező, gender-propagandát szolgáló kiadványokat rendeltek meg. (Ügye nyeresre áll.)
- 10 éves, jamaikai származású, kiskorú lány, akit azért csaptak ki egy londoni iskolából, mert katolikus neveltetésére hivatkozva felmentését kérte annak az órának a látogatása alól, amelyen homoszexualitást népszerűsítő rajzokat kellett volna készítenie. (Ügyében nemzetközi szintű tiltakozás bontakozott ki.)
- Lengyel IKEA-alkalmazott, akit azért bocsátott el a nemzetközi vállalat, mert belső levelezésében a Biblia homoszexuális magatartásra vonatkozó üzenetét idézte, majd ki merte mondani: munkavállalói szerződésében munkaadója nem tüntette fel azt a feladatot, hogy bútorok eladásán kívül még a vallási meggyőződésével össze nem egyeztethető gender-ideológiát is népszerűsítenie kell. (Ügyét nemzetközi jogászcsapat védi.)
- És persze itt van a népművészetéről híres, magyarsága mellett keresztény hagyományát is gondosan őrző Hollókő, ahol egy magát Benjáminból Eszterre „átnemesítő” személy tett feljelentést. Ebben nehezményezte, hogy Hollókő egyik vállalkozója közösségének keresztény érzékenységre hivatkozva nem kívánt neki népviseleti ruhát kölcsönözni, a transzvesztita viselkedés fényképek útján történő terjesztésével pedig nem akarta a saját közösségének vallási érzékenységet megsérteni. Az Egyenlő Bánásmód Hatóság ezt a vallásszabadságot figyelembe vevő álláspontot figyelmen kívül hagyva elmarasztalta a hollókői vállalkozót. Indoklásában pedig azt írta:

„az egyenlő bánásmód követelményének megsértése szempontjából nem bír relevanciával, hogy az elutasításra az eljárás alá vont személyes meggyőződése, vagy mások - vélt vagy valós - ellenérzései miatt került sor.”

A sértett vállalkozóknak és döntéshozóknak szánt intésével fontosnak tartotta leszögezni, hogy „nemi identitása miatt senkit sem lehet megfosztani egy szolgáltatás igénybevételétől.” Amint azt az előzőekben ismertetett nemzetközi jogesetek is igazolják, bizony egy vállalkozó éppen úgy megtagadhatja a

lelkiismeretével vagy vallásos meggyőződésével ellentétes igények kiszolgálását, ahogy egy orvos is kitérhet ilyesmi elől, ha a tőle elvárt egészségügyi beavatkozás elvégzése akár szakmai, akár világnézeti okok miatt számára nemkívánatos cselekményt jelent.

A hollókői eset kapcsán érdemes a Benjáminból Eszterre „átnemesült” és magát sértettnek érző vásárló egyik érvét közelebbről is szemügyre venni. Az illető úr/hölgy az általa képmutatónak érzett hollókőiek viselkedését ekként nehezményezte.

„Különösen visszas, hogy a keresztényi értékekre hivatkozva utasítottak el ahelyett, hogy a keresztényi szeretet nevében bárkit szívesen fogadnának.”

Nem vethetjük Benjámín-Eszter szemére, aki saját elmondása szerint korábban a Szocialista Párt központjában dolgozott, hogy sokakkal együtt nem érti a „keresztényi szeretet” lényegét, de ez az ideológiai iskola azonban mégiscsak magyarázza az általa alkalmazott okfejtés elégtelenségét. Ennek megvilágítására idézzük a talán elég „keresztényi”-nek nevezhető Szent Pál szeretethimnuszának egy ide vágó gondolatát. E szerint

*”A szeretet türelmes (...), nem tapintatlan, nem keresi a maga javát, nem gerjed haragra, a rosszat nem rója fel. **Nem örül a gonoszságnak, örömet az igazság győzelmében leli.**” (Korinthusiaknak írt I. levél 13., kiemelés tőlem: T.I.)*

Berencsi Benjámín-Eszter úr/hölgyön kívül még sok más érintett is fölvetheti a kérdést: vajon **miféle igazság** az, amelynek győzelme örömmel tölti el a keresztény embert? A keresztényi szeretet (charitas) mibenlétére a választ a *türelem* (tolerantia), az *igazság* (iustitia) és az *együttérzés* (compassio) fogalmaival szeretném megadni.

A *türelem* (tolerantia) napjainkban az egyik legtöbbet hivatkozott, Voltaire-nek tulajdonított, gondolat- és szólásszabadságot védő üzenete: *„nem értek egyet azzal, amit mondasz, de halálomig harcolni fogok azért, hogy mondhasd.”* Csakhogy ez napjainkban teljesen mást jelent,

mint amit századokkal korábban a liberalizmus zászlajára írtak! A gender „tudomány” művelői és gyakorlati kivitelezői munkálkodásának eredményeként elveszett az „*élni és élni hagyni*” („*leben und leben lassen*”) ugyancsak klasszikus szabadelvű felfogása is. A *türelem* mai elmélete és gyakorlata a közbeszédet és viselkedést olyan utcába tereli, amelyen az eddigiektől eltérően szigorúan csak egy irányba szabad közlekedni. („Rend a lelke mindennek.”) Az aktuálisan elfogadott és kizárólagosan értelmezett haladási irányt pedig annak a mozgalomnak a hangadói szabják meg, amelyet a 71 különféle nemi orientációt magába foglaló LMBTstb irányzat hangadói jelölnek ki. Az irányzatokat illetően bármiféle ellenkezésnek vagy ítékezésnek helye nincs. Aki mégis főlemeli szavát – akár e mozgalmon kívül, akár valamiféle modern eretnekként belül – az nyilvános megalázásra, megvetésre, üldözésre, kiközösítésre számíthat, és/vagy peres eljárások paragrafusainak egzisztenciális megsemmisüléssel fenyegető máglyáján végzi. Közben azt állítják, hogy az ő vallásuk a szeretet, amelynek minden mást megelőző alapfeltétele az ítékezéstől való teljes tartózkodás. Az egyetlen olyan dolog, amit tilos megkérdőjelezni az, hogy semmit sem szabad megkérdőjelezni, mert minden ítékező vélemény azonos értékű. Ennek a „túl jón és rosszon” relativizmusába torkolló nietschei alapvetésén tenyészik az a vélemény, mely szerint nincs erkölcsi abszolútum, hisz már Isten sincs. A romlás virágainak ebben az elgazosodott kertjében a rendetlenséget előnyben részesítő, gaz(ság)kedvelő kertészek kapálózása miatt tehát nem nőhet, versenyezhet egymással a jó és a rossz, az emelkedett vagy az alantasabb, az igazság vagy a gázság fogalma sem. Ahol a „rend” lelke maga a rendetlenség, a „szereket” lényege pedig a gyűlölet, ott mindent a feje tetejére állított világ rendetlensége és törvénytelen-sége hat át. Egy olyan maszkabálban, melyben

semmi és senki nem azonos önmagával, ahol Gregor Samsa rovarrá, a kalifa gólyává, az elvarázsolt királyfi békává változása folyamatos és alkalmasint vissza is alakuló jelenség, ott az identitás „*folyékony*” („*genderfluid*”), tehát lényegében meghatározhatatlan fogalom. Az efféle, minden törvényt, korlátot vagy szabályt a „szabadság, egyenlőség, testvériség” jelszavaival csábító posztkommunista ragályt el kell hárítanunk. E folytonos tagadás ugyanis a modern koncentrációs táborok „bezárólagos” zsarnoksága jegyében ezt az ócska büvölést rója eszményinek tekintett, társtalan társadalmának kapujára: **GENDER MACHT FREI!**

A „*ne ítéld, hogy meg ne ítéltessél!*” (Mt 7:1-2) bibliai szakaszt napjainkban a fenti viszonylagosság igazolására használják, holott ezt korábban sosem értelmezték úgy, mint amely a dolgok megítélésének tiltására vonatkozna. Az értelem célja ugyanis éppen az, hogy értékelje és ítéletet mondjon a jelenségekről. Ha kikerüljük ezt a feladatunkat, akkor „nem-ítélkező” választásunk eredményeként elveszítjük azt a képességünket is, hogy lássuk, mi is történik velünk és a világgal. Joggal feltételezzük, hogy az értelemnek és ítélőerőnek ez a mesterkélt körmönfont hiteltelenítése a magát nemlétezőnek beállító háttérhatalom felforgató politikájának eredménye. E politika célja, hogy olyan, tulajdonságok nélküli, semleges „ember”-tömeget állítson elő, amelyet majd bármely célra könnyen befolyásolhat, és amelyből engedelmes, „beszélő szerszám”-ot faragva ő maga már hatalmi pozícióból vezényelheti az ekként megtervezett és legyártott tömegek lázadását.

A dögvész terjesztői (e szerencsétlen, de programozóik számára „hasznos idióták”) a mindent és mindenkit magához ölelő, korlátlan *szeretetre* hivatkoznak, miközben a zsinórpadlásról manipuláló haszonélvezők az e fogalomnál is fontosabbnak tekintett, ítélkezésmentes *türelem* jegyében fojtanak el minden más, diktatórikus álláspontjukat megkérdőjelező véleményt. Így aztán e „szeretet” teljesen más jelentéstartalmat hordoz, mint az Út, az Igazság és az Élet evangéliumi felfogása. Bár az előszeretettel használt *türelem* (tolerantia) látszólag olyan, mintha valódi, tehát igaz *szeretet* lenne, ennek azonban csak olcsó, mesterkelt és célzatosan megtévesztő, hitvány utánzata. A „jó” és a „szeretet” szó itt csak a gonoszság vonzó becsomagolására szolgáló, alkalmi árúvédjegy. Annak az újmódi, ítélkezéstől tartózkodó elvárásnak színleg persze eleget tesz, hogy „*a rosszat nem rója fel*”, de árulkodóan hiányzik belőle az a belső, lényegét adó érték, amitől ez a szeretet valóban krisztusi lehetne. Ez a hiány pedig akkor áll elő, amikor elsikkasztja azt a mégiscsak lényeges mozzanatot, amely a „*gonoszság*” és az „*igazság*” közti különbségtevés elvárásában testesül meg: „*Nem örül a gonoszságnak, örömet az igazság győzelmében leli.*” (Kor. I:13)

Az efféle „türelem” tehát nem örül az igazságnak, hanem éppenséggel irtózik tőle, mert ez állásfoglalásra készítené. Ehelyett szándékosan kerüli, elrejti, elleplezi vagy éppen a saját megérzésével egyezőnek tekinti az igazságot; sőt esetleg éppen a gonoszságnak örül. Ez a felfogás tehát nem hogy nem hasonló, hanem teljesen és alapvetően idegen az evangéliumi szeretet-fogalomtól. Ennek az olcsó *türelem*nek a gyakorlása tehát könnyű feladat lenne, hiszen ehhez „csak” a

természetet és a valóságot kellene letagadnunk. A keresztényeknek tehát nem az efféle *türelem* álruhájában kell tetszelegniük! Nekünk bizony annak a *szeretetnek* a vállalásában kell bátornak lennünk, amelynek gyakorlásakor egyensúlyban van a felebarátaink (és ellenségeink) iránti könyörületességgel az igazságot el nem leplező, hanem annak minden más előtt örvendező magatartás. Jézus Krisztus ugyanis nem a könnyebben kivitelezhető *türelemmel*, hanem a kereszthordozással nehezebben bejárható, egyetlen igaz-élet-úton: a Fájdalmak Útján (a Via Dolorosán) követhető.

A fentiek alapján talán most már megfogalmazhatjuk azt a Nietzsche mai követőinek szánt válaszunkat is, mely így hangzik:

**Gender-dögvész kígyómérge marja a Szerelmet,
bűzkesége Bűnt bálványoz, haláltáncba kerget!**

A gender-dögvész elmélete és felforgató (perverz) gyakorlata nem csupán a keresztény hitelvekkel nem egyeztethető össze! Az Amerikai Egyesült Államokban már három világvallás képviselői – orthodox zsidók, iszlám hiten lévők és keresztények – közös utcai tüntetések keretében utasítják el ennek provokatív, türelmetlen megjelenési formáit (Lakewood, N.J.), s úgy tűnik, mintha a Vatikán is ráébredne ennek a türelemre és szeretetre csak álságosan hivatkozó, lényegét tekintve azonban békétlen és gyűlölködő ideológiának a legfiatalabb és a még meg sem fogant nemzedékek egészségét is veszélyeztető rombolására. (Lásd ehhez Gabriele Kuby kiadványunkban olvasható könyvismertetőjét! A katolikus szakember szerint „*fogatlan oroszlán*” az az új kritika, amivel a Vatikán fogalmaz meg a gender-elméletről!) Kuby csalódottságot jelző értékeléséhez

mi magunk is szomorúan csatlakozunk, amikor azt érezzük: halogató elkésettségével egyházunk súlyos mulasztást követ el...

Tomka Ferenc atya már 2011-ben helyesen hívta föl a figyelmet arra, hogy a krisztushívőknek és lelkészeiknek cselekvő jelenléttel kell tiltakozni és szembeszállni ezzel a kártékony ideológiával.

„Mivel (...)itt az emberi nem, a családok, a gyermekek megrontása a tét, a keresztény embernek meg kell ragadnia minden lehetőséget, hogy tiltakozzon, szembe szálljon ezzel a folyamattal, ahogyan egyházunk ma világszerte tiltakozásokat szervez. Minden keresztény felelős a maga helyén: lelkipásztorok és hitoktatók, közösségvezetők és szülők.”⁵⁶

Riadó szavai azonban mintha visszhangtalanok maradtak volna. Barsi Balázs OFM atya félreérthetetlen nyíltsággal és hiteles szeretettel megfogalmazott (kötetünkben is olvasható) *Antigenderista esküjét* például már régen magáénak vallhatta, terjeszthette, hivatalos dokumentummá emelhette, egészíthette vagy bővíthette volna a főpapok hivatala. Lehet, hogy a gender-elméletet évről évre provokatív szándékkal hirdető Budapest Pride felvonulásait cinkos hallgatásával és érthetetlen távolmaradásával lényegében támogatja az intézményes fellépés letéteményével rosszul sáfárkodó Magyar Katolikus Püspöki Konferencia? És tovább kérdezzük: meghallják-e végre püspökeink azt a testvéri sürgetést is, amit nem a magunkfajta „mezítlábas” világiak fogalmaznak meg, hanem lengyel, cseh és szlovák főpapok, akik (mint legutóbb Marek Jedraszewski krakkói és Dominik

⁵⁶ <https://www.karizmatikus.hu/hitvedelem/teveszme-kritika-oesszefoglalo-irasok/186-a-gender-ideologia.html?showall=1> Utolsó letöltés: 2019. augusztus 10.

Duka, prágai vagy Stanislav Zvolenský pozsonyi érsek) bátran bírálják a gender-ideológiát és arra hívják fel magyar püspöktársaikat is, hogy foglaljanak állást a vörös után szivárványszínben jelentkező ragály dögvésze ellen. Helyénvaló, és mégis kevésnek tűnik, hogy Veres András győri püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke mindössze 4 (négy) mondatban fejezte ki szolidaritását a testvéri lengyel nemzet LMBTstb hangadók által megtámadott püspöke mellett. Sajnálatos, hogy a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia eddig semmiféle körlevelet vagy útmutatót nem adott ki, amelyben papjainak és híveinek segítette volna a szivárványos ragály hazai fertőzésének megértését és bemutatta volna az ellene való védekezés mikéntjét. Pedig bizonyára szerepelt klasszikus olvasmányaik közül annak a hősiesen bátor, látnok-papnak, a hazájáért aggódó, cselre gyanakvó Laokoónnak a története, akinek szellemi honvédelmét és abból eredő mártíromságát Vergilius foglalta eposzi keretbe...⁵⁷ Nem szeretnénk rosszhiszeműen azt gondolni, hogy akadna akár csak egyetlen főpásztorunk is, aki Babits Jónásához hasonlóan azért került eddig a dögvész elleni nyilvános fellépést, mert

*„rühellé a prófétaságot,
félt a várostól, sivatagba vágyott,
hol magány és békesség övezze,
semhogy a feddett népség megkövezze.”*⁵⁸

Vajon bízhatunk-e abban, hogy a lengyel, a cseh, a szlovák és Veres András magyar főpap kiáltása és az álnokul

⁵⁷ „Bármilyen is ez, danaóknak ajándékát se kívánom!”
VERGILIUS, P.: *Aeneis* II. 48-49. sor és II. 199-231. sor

⁵⁸ BABITS Mihály: *Jónás könyve* I. 7-10. sor

elfoglalt és immár lángokban álló Trója – a *res publica christiana* – pusztulásának látványa nyilvános állásfoglalásra, cselekvésre ébreszti a magyar főpapokat is?! Hiszen – mint látjuk – a gyújtogatók tűzvésze már mindenfelé terjed: „*már a szomszéd Ucalegon háza is ég...*”⁵⁹ Közben a „szereket” és „türelem” jelszavaival még a leleményes Odüsszeuszt is lepipáló „mások”, vagyis a városainkat és lelkünket falovaikkal letaposó „bűzkék” haláltáncos diadalmenetük huszonötödik megrendezésére készülődnek...

Tény, hogy 2019. július 6-án, a Budapest Pride-dal egy időben tartott, keresztény felekezetközi rendezvény egyetlen katolikus pásztorja is félénken visszalépett a protestáns felekezetek papjaival közös, ökumenikus egységet felmutató megszólalás lehetőségétől. Meg nem erősített hírek szerint az ezzel kapcsolatos, hivatalos tiltás a kakaskukorékolástól hangos Esztergomból érkezett...

Ha hiszünk abban, hogy tanítványainak áruló vagy éppen gyáva magatartása, a főpapok és írástudók gyűlölködő szándéka ellenére is diadalmas jelként tekinthetünk a Megváltás életművét véghez vivő Jézus Krisztus keresztyére, akkor abban is hihetünk, hogy a Mi Urunk és Mesterünk áldozata az őt hűséggel követőknek köszönhetően újra győzedelmeskedik. Egy erre utaló bizonyítékot éppen az amerikai gender-mozgalom kommunikációs igazgatója, Rich Ferraro (GLAAD) szolgáltat nekünk. Minapi nyilatkozata szerint

„...bár az 'egyenlő jogok' gondolata széleskörű támogatottságot élvez az amerikaiak körében, a jog előtti egyenlőség azonban mégsem azonos az

⁵⁹ VERGILIUS: i.m. II. 312.

elfogadottsággal. Az elfogadottságot ugyanis nem lehet törvényes úton kieroszakolni. ”

Mélyen megdöbbenő, igaz választ ad arra, hogy az LMBTQ-emberek teljes elfogadottságát (én így mondanám: az irántuk érzett szeretetet) miért nem tudja kieroszakolni egyedül a törvényhozás vagy bármilyen, szándékuk szerint javukat szolgáló bírósági ítélet:

*„...mert a teljes elfogadottság és a jelenlegi állapot közötti szakadék áthidalásához olyan kultúrát kell teremtenünk, amelyben az LMBTQ embereket **tisztelik és szeretik**. ”(Kiemelés tőlem: T.I.)*

Lehet, hogy ezek a méltóságra és szeretetre vágyó boldogságkeresők, ezek a tékozló „leányfiúk” és „fiúlánysok”, ezek a „nemtelen” mozgalmárok mégiscsak képesek túllátni ön- és közveszélyes életvitelük látástorzító könnyein? Lehet, hogy végül mégis visszatérnek a Nemző-Teremtő Isten és az abban hívő *nemes* ember igaz törvényeit tisztelő atya és anya (szentegy)házába? Vagy megrögzöttségből táplálkozó, „új, ordas eszmék” bűvöletében (József Attila) továbbra is az az eltökélt szándékuk, hogy SZODOMA és GOMORA, LESZBOSZ és NINIVE, SIN CITY (= New York mint a Bűn Fővárosa) vagy EVILWOOD (= Ördögfa – régi nevén: Hollywood) helységnevére cseréljék városaink névtábláit?! Lehetséges, hogy most és majd ezután is csak azért masíroznak, hogy a betörők és rablók módjára akár erőszakkal is elvegyék atyjuktól, anyjuktól és testvéreiktől azt a még megmaradt, évezredes örökséget, amiről e tékozlók úgy gondolják,

hogy az eddig már megkapott javakon túl még ezen értékeink is őket illetik?! Lehetséges, hogy visszafordulásuk korántsem a megtérés jele (sokuk számára ugyanis nem létezik „bűn”), hanem csak azt a gonosz szándékot szolgálja, hogy a szülői házba törve (és nem térve) pedofil pedagógusaik megbecstelenítsék kisdedeinket, zoofil elvtársaik barmainkkal fajtalankodjanak, nekrofil kegyeletsértőik pedig halottaink bomló szöveteit kurkásszák libidócentrikus vágyaik kielégítésére?! Jelezzünk nekik a Kereszt jelével, hogy ördögtáncos forgataguk – melynek *dance macabre*-os koreográfiája minket és gyermekeinket is halálba táncoltatna – mindannyiunkat végromlásba vezet! Mondjuk ki, hogy a közpolitikát a „másság” eszközeivel immár polgárháborúvá aljasító gyűlöletükkel szemben minden eszközzel meg fogjuk védeni magunkat és szeretteinket! Üzenjük a gender összes harcosának, és a földrészünket általuk megszálló összes hatalomnak, hogy csak az igazságnak örvendő szeretet és csak a tőlük eltérően gondolkodók emberi méltóságának elismerésével tarthat bárki is számot a krisztusi békére, az őszinte és szabad elhatározáson nyugvó tisztelet és szeretet elfogadó ölelésére!

Segítsünk e testi-lelki dögvész szomorú áldozatainak, gyűlölködő és hataloméhes terjesztőinek, hogy a Természet alaptörvényével szembeszálló, olykor világi „törvények” bűnre uszító igazságtalansága és „fapapok” némasága által is tüzelt lázadásuk okán ***ne maradjanak (ne legyünk) életfogytig jogerősen – boldogtalanok! Életre fel!***

Téglásy Imre

Páty, 2019. augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén

Illusztrációk:

Kleidung wider den Tod zu Rom. Anno 1656.
Also gehen die Doctores Medici dahin zu Rom, wann sie die ander Pest erkrankte Per-
sonen besuchen, sie zu curiren und fragen, sich widerm Gift zu sichern, ein langes Kleid von ge-
wärttem Tuch ihr Angesicht ist verlarvt, für den Augen haben sie grosse Erystalline Brillen, wider
Naseneinen langen Schnabel vollwieserlicher Specereij, in der Hände welche mit Hand schühert
wol versehen ist, eine lange Lütthe und darmit deuten sie, was man thun, und gebraucht soll.

